

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA

Studijní program: B4106 Zemědělská specializace

Studijní obor: 4106R007 Pozemkové úpravy

Katedra: Katedra krajinného managementu

Vedoucí katedry: doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**Zpracování průzkumových prací ve zvolené lokalitě jako podklad
pro komplexní pozemkovou úpravu**

Vedoucí bakalářské práce: Ing. Jana Moravcová, Ph.D.

Autor bakalářské práce: Lucie Rejdalová

České Budějovice, 2018

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Fakulta zemědělská
Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Lucie REJDALOVÁ**
Osobní číslo: **Z15030**
Studijní program: **B4106 Zemědělská specializace**
Studijní obor: **Pozemkové úpravy a převody nemovitostí**
Název tématu: **Zpracování průzkumových prací ve zvolené lokalitě jako podklad pro komplexní pozemkovou úpravu**
Zadávací katedra: **Katedra krajinného managementu**

Z á s a d y p r o v y p r a c o v á n í :

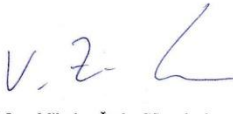
Volba lokality vhodné pro provedení pozemkové úpravy.
Na vybrané lokalitě provést průzkumové práce v souladu s platnou metodikou KoPÚ.
Provedení mapové a fotodokumentace jednotlivých problémových míst z hlediska ohrožení erozí.
Zdokumentování prvků cestní sítě.
Zhodnocení dostupné dokumentace k jednotlivým vodohospodářským prvkům.
Terénní zmapování jednotlivých vyprojektovaných prvků územních systémů ekologické stability.
Vyhodnocení územně plánovacích podkladů a dokumentace pro zájmové území.
Vyhodnocení provedených průzkumových prací.
Vymezení konfliktních oblastí z hlediska návrhu společných zařízení.
Vyhodnocení potřebnosti řešení jednotlivých problémů v rámci KoPÚ.

Rozsah grafických prací: **dle potřeby**
Rozsah pracovní zprávy: **30 stran textu**
Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/elektronická**
Seznam odborné literatury:

ČÚOP. 1994. Metodika mapování přírody a krajiny. Praha: Český ústav ochrany přírody. 65 s. .
DOLEŽAL, P., PAVLÍK, M., STŘÍTECKÝ, L., DUMBROVSKÝ, M., MARTÉNEK, J. 2010. Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Praha: Ministerstvo zemědělství - Ústřední pozemkový úřad. 173 s. .
LÖW, J., MÍCHAL, I. 2003. Krajinný ráz. Kostelec nad Černými lesy: Lesnická práce. 551 s. ISBN 80-86386-27-9. .
MADĚRA, P., ZIMOVÁ, E. (Eds). 2005. Metodické postupy projektování lokálního ÚSES. Brno: Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie LDF MZLU v Brně a Löw a spol. 277 s. .
PELLANTOVÁ, J. 1994. Metodika mapování krajiny pro potřeby ochrany přírody a krajiny ve smyslu zákona ČNR 114/92 Sb. Praha: Český ústav ochrany přírody. 34 s. .
SKLENIČKA, P. 2003. Základy krajinného plánování. Praha: Naděžda Skleničková. 321 s. ISBN 80-903206-1-9. .
Časopisy Landscape and Urban Planning, Land Use Policy, Landscape Ecology, Urbanismus, Pozemkové úpravy .

Vedoucí bakalářské práce: **Ing. Jana Moravcová, Ph.D.**
Katedra krajinného managementu

Datum zadání bakalářské práce: **13. března 2017**
Termín odevzdání bakalářské práce: **30. dubna 2018**

prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc., dr. h. c.
děkan

JIHOČESKÁ UNIVERZITA
V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
ZEMĚDĚLSKÁ FAKULTA
studijní oddělení
studentů 1888, 370 05 České Budějovice

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc.
vedoucí katedry

V Českých Budějovicích dne 13. března 2017

Prohlášení

Prohlašuji, že v souladu s § 47 b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce, a to v nezkrácené podobě v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných zemědělskou fakultou – elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce.

Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

V Českých Budějovicích dne 19. 4. 2018

.....

Lucie Rejdalová

Abstrakt

Hlavním záměrem bakalářské práce je zpracování průzkumových prací, které slouží jako podklad pro komplexní pozemkovou úpravu ve zvoleném katastrálním území Slavče u Trhových Svinů.

V literární rešerši jsou v první řadě charakterizovány a vystihnuty základní pojmy a informace o pozemkových úpravách, jako jsou jejich formy a cíle, obvod, účastníci a základní podklady potřebné pro zpracování jejich návrhu. Druhá část literární rešerše je zaměřena na podrobný průzkum terénu. V této části je vystižen plán společných zařízení, ochrana půdy a vodohospodářské opatření. Třetí část se zabývá použitou metodikou a poslední praktická část je zaměřena na samotný průzkum území.

Hlavní náplní praktické části je shromáždění potřebných podkladů a vyhodnocení shromážděných informací. Průzkum podrobně popisuje území a charakterizuje přírodní poměry, hospodářské využití území, dopravní systém a ochranu půdy. V závěru praktické části jsou obsaženy návrhy na opatření, které by sloužilo ke zlepšení stavu krajiny.

Klíčová slova: průzkumové práce, pozemková úprava, katastrální území Slavče u Trhových Svinů, ochrana půdy

Abstract

The main goal of this bachelor thesis is to process research works, which serves as a basis for complex land consolidation in the chosen cadaster area of Slavče near the town of Trhové Sviny.

The literature research is mainly focused to specify and describe basic terms and information about land consolidations like their forms and targets, perimeter, participants and basis needed for their processing. Second part concerns about detailed research of selected terrain. Here is captured plan of common facilities, land protection and water management. Third part describes used methodology and the last one focuses on area exploration itself.

The main content of practical part is gathering of necessary basis and evaluation of obtained information. The research describes the focused area in detail and characterizes natural conditions, economic utilization, transport infrastructure and land protection. In the end of the practical part are explained proposals for actions, which could serve as an improvement of landscape condition.

Keywords: research works, land consolidation, cadaster area of Slavče near the town of Trhové Sviny, land protection

Poděkování

Především bych chtěla poděkovat vedoucí bakalářské práce Ing. Janě Moravcové, Ph.D. za cenné rady, trpělivost a odborné vedení bakalářské práce. Dále starostovi obce Slavče panu Josefu Tripesovi za poskytnuté informace a podklady.

Obsah

1	ÚVOD.....	9
2	LITERÁRNÍ REŠERŠE	10
2.1	Princip pozemkových úprav	10
2.2	Formy pozemkových úprav	11
2.2.1	Komplexní pozemkové úpravy (KoPÚ).....	11
2.2.2	Jednoduché pozemkové úpravy (JPÚ).....	12
2.3	Vývoj pozemkových úprav.....	12
2.4	Cíle a výsledky pozemkových úprav.....	14
2.5	Základní geodetické a majetkoprávní podklady.....	15
2.6	Účastníci pozemkových úprav	16
2.7	Obvod pozemkových úprav.....	16
2.7.1	Pozemky v ObPÚ řešené.....	17
2.7.2	Pozemky v ObPÚ neřešené.....	17
2.7.3	Pozemky mimo ObPÚ	18
2.8	Soupis nároků vlastníků	18
2.9	Plán společných zařízení	18
2.10	Zpracování návrhu pozemkové úpravy a závěrečné jednání.....	18
2.11	Podrobný průzkum terénu	19
2.12	Územní systém ekologické stability (ÚSES)	21
2.12.1	Skladebné prvky ÚSES	21
2.13	Natura 2000	22
2.14	Ochrana půdy	23
2.15	Vodohospodářská opatření	24
2.16	Dopravní systém.....	25
3	METODIKA	26
3.1	Materiál	26
3.2	Terénní průzkum	29
3.3	Software.....	29
3.4	Cíl práce	29
3.5	Metody.....	30
3.6	Popis území	30
3.7	Charakteristika přírodních podmínek	30

3.7.1	Klimatické poměry.....	30
3.7.2	Hydrologické poměry.....	32
3.7.3	Geologické a půdní poměry	32
3.8	Hospodářské využití území	33
3.9	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů.....	34
3.9.1	Dopravní systém	34
3.9.2	Ochrana půdy	34
3.9.3	Poměry v oblasti vod.....	35
3.10	Krajina a příroda.....	35
4	VÝSLEDKY	38
4.1	Charakteristika přírodních podmínek	38
4.1.1	Klimatické poměry.....	38
4.1.2	Hydrologické poměry.....	40
4.1.3	Geologické a půdní poměry	43
4.2	Hospodářské využití území	49
4.3	Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů.....	54
4.3.1	Dopravní systém	54
4.3.2	Ochrana půdy	58
4.3.3	Poměry v oblasti vod.....	60
4.4	Krajina a příroda.....	65
5	ZÁVĚR	73
6	ZDROJE.....	76
7	SEZNAMY	80
7.1	Seznam obrázků	80
7.2	Seznam tabulek.....	80
7.3	Seznam grafů.....	81
8	PŘÍLOHY	82

1 ÚVOD

Tématem bakalářské práce je zpracování průzkumových prací, které slouží jako podklad pro komplexní pozemkovou úpravu ve zvoleném území. Vybrala jsem si katastrální území Slavče u Trhových Svinů, které se nachází 25 km od Českých Budějovic.

Bakalářská práce je rozdělena na literární rešerši a praktickou část. V literární rešerši bude uvedena obecná charakteristika pozemkových úprav, formy, cíle, výsledky, podklady, účastníci a stručná historie pozemkových úprav. Závěr literární rešerše bude věnován obsahu průzkumových prací a uveden metodický postup.

Praktická část bude zaměřena na samotný průzkum katastrálního území Slavče podle platné metodiky doc. Dr. Ing. Petra Doležala a kolektivu z roku 2017. Průzkumem bude zjištěn podrobný popis území, charakteristika přírodních podmínek, hospodářské využití území, dopravní systém a ochrana půdy. V závěru praktické části budou obsaženy návrhy na opatření ke zlepšení stavu krajiny.

Práce by měla sloužit jako vhodný podklad pro komplexní pozemkovou úpravu v katastrálním území Slavče u Trhových Svinů.

2 LITERÁRNÍ REŠERŠE

2.1 Princip pozemkových úprav

Podhrázská (2009) charakterizuje pozemkové úpravy jako jeden z klíčových faktorů pro rozvíjení venkova. Pomocí tohoto opatření je řešena problematika týkající se vlastnických vztahů pozemkové držby, nedostatečné zemědělské infrastruktury či nepřítomnosti prvků ekologické stability krajiny. Opatření také nepřímo podporuje rozvoj podnikání a má nepochybný efekt v oblasti udržitelného rozvoje krajiny.

Sklenička (2003) uvádí, že nejvíce řešeným problémem bývá poloha pozemků některých vlastníků uvnitř dnešních velkých bloků a zároveň malá výměra a nevyhovující tvar těchto pozemků. Znamená to tedy, že hojná část pozemků ve svých původních hranicích je zcela nepřístupná nebo je nelze obdělávat dnešní mechanizací.

Dle Dumbrovského a kol. (2004) se ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádají pozemky, scelí se nebo rozdělí a zabezpečí se jimi přístupnost, využití pozemků a vyrovnají se hranice tak, aby byly vytvořeny předpoklady pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech se k nim uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení životního prostředí, ochranu a zúrodnění půdního fondu, vodního hospodářství a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako závazný podklad pro územní plánování.

Pozemkové úpravy jsou podle Skleničky (2003) formou krajinného plánování, která slouží k zabezpečení racionálního využívání a ochrany krajiny pomocí právních, biotechnických a organizačních opatření. Pozemkové úpravy dle Rybářsky (1991) svým charakterem a technickými zásahy do krajiny podstatně mění její celkový ráz, tvar a vzhled. Obecným cílem pozemkových úprav je rozdělit pozemky a podpořit jejich vhodné využívání (Vitikainen, 2004).

Pozemkové úpravy celostátně organizují a ze státních prostředků poskytují peníze pozemkové úřady, zřizované podle §19 zákona č. 139/2002 Sb., v současné době je v našem státě celkem 77 pozemkových úřadů, které mají sídlo v bývalých

okresních městech. Chod těchto úřadů řídí ve smyslu §22 zákona č. 139/2002 Sb. Ústřední pozemkový úřad při ministerstvu zemědělství (Maršíková a Maršík, 2007).

Vlasák a Bartošková (2007) uvádí základní principy pozemkových úprav. V první řadě se jedná o sloučení a zpřístupnění pozemků jednoho vlastníka do větších celků. Situace před úpravami je taková, že jeden vlastník má pozemky rozptýlené v celém katastrálním území, některé z nich nemají přístup a většina má špatný tvar pro hospodaření. Pozemky se zároveň směňují neboli umísťují se na nová místa tak, aby se zachovala přiměřenost ve výměře, v kvalitě a ve vzdálenosti.

Předmětem pozemkových úprav jsou podle zákona č. 139/2002 Sb. všechny pozemky v obvodu pozemkových úprav bez ohledu na existující způsob využívání a vlastnické a užívací vztahy k nim.

2.2 Formy pozemkových úprav

V dnešní době se pozemkové úpravy rozdělují na dvě formy. Forma má vliv na náležitosti pro zpracování pozemkových úprav. Zejména na jejich rozsah, finanční náročnost, způsob zahajování řízení a s ním spojená rozhodnutí (Doležal a kol., 2017).

2.2.1 Komplexní pozemkové úpravy (KoPÚ)

Základním způsobem provádění pozemkových úprav je forma komplexní pozemkové úpravy.

Dle Vlasáka a Bartoškové (2007) se komplexní pozemkové úpravy provádějí většinou v rámci celého katastrálního území, v nezastavěné části území nazývaný extravilán. Mohou zasahovat i do přilehlých katastrálních území a zařadit do řešení jejich části. Výsledkem KoPÚ je obnovený katastrální operát, vyřešené vlastnické vztahy a nové uspořádání pozemků, které mají vyhovující tvary a jsou přístupné. Následně je vypracován plán společných zařízení, kde je obsažen návrh na mnoho protierozních opatření, návrh cestní sítě, vodohospodářských opatření i prvků ke zvýšení ekologické stability krajiny. Tím se jimi zabezpečuje protierozní ochrana, systémy ekologické stability krajiny a provázanost území (Toman, 1995).

V současné době jsou relativně rychle vyvíjející se formou pozemkových úprav KoPÚ vyvolané investičními záměry, kterými jsou např. dálnice, rychlostní

komunikace, železniční koridory a průmyslové zóny. V tomto případě návrh na zahájení PÚ podává investor, který se účastní také úhrady nákladů souvisejících s pozemkovou úpravou (Vlasák a Bartošková, 2007).

2.2.2 Jednoduché pozemkové úpravy (JPÚ)

JPÚ jsou užity v případech, jestliže je potřebné vyřešit pouze určité hospodářské potřeby. Určitými hospodářskými potřebami se myslí například urychlené scelení pozemků, zprostředkování přístupu na pozemky nebo jiné ekologické potřeby v krajině, kterými jsou místní protierozní nebo protipovodňové opatření. JPÚ se také vykonávají, jestliže se pozemková úprava týká jen části katastrálního území (Dumbrovský a kol., 2004).

Ostatním případem, kdy se provádějí JPÚ, je řešení specifického problému v povodňových oblastech, u silně erozně ohrožených pozemků, nebo na žádost hospodařících vlastníků v malé části katastrálního území (Vlasák a Bartošková, 2007).

Jednoduchými pozemkovými úpravami lze vykonat i upřesnění nebo rekonstrukci přidělů půdy (§ 13) přidělené ve smyslu dekretů prezidenta republiky č. 12/1945 Sb. a č. 28/1945 Sb. a zákonů č. 142/1947 Sb. a č. 46/1948 Sb., a to v případech, kdy nelze použít jiný postup (Zákon č. 139/2002 Sb.).

2.3 Vývoj pozemkových úprav

Dějiny pozemkových úprav jsou velice obsáhlé ve světě, ale i na našem území. Pozemkové úpravy vždy byly spojovány se způsobem venkovského života a s technologií zemědělských opatření (Vlasák a Bartošková, 2007). První historické zmínky najdeme již v dávné literatuře o starověkém Babylonu a Egyptě. První písemné právní a technické údaje o širokém a technicky jednotném uspořádání zemědělských pozemků známe až ze starověkého Říma (Dumbrovský a kol., 2004). Ze všeobecně historických pramenů se dá usuzovat, že už v 5. století př.n.l. ve starém Římě bylo vytvořené pozemkové právo a pozemková politika. Římané vedli mnoho válek a postupně dobývali řadu zemí, tyto dobytá území prohlašovali za svoji oblast a její půdu připojovali ke svému státnímu fondu (Maršíková a Maršík, 2007).

Další událostí pozemkových úprav je období 12.-14. století, kdy docházelo k takzvané „Velké kolonizaci“. Do českých zemí přicházeli němečtí a holanďtí kolonisté. Zakládání nových vesnic a organizace k nim patřícího půdního fondu byla svěřena tzv. lokátorovi. Lokátor byla osoba, která při svém povolání přicházela do styku s měřickými pracemi. Jeho hlavním úkolem bylo určení a způsob zastavění vsí, vyměření a rozvržení půdního fondu na jednotlivé lány, určení hranic mýcení lesa, rozmístění půdy orné, pastvin a zpřístupnění pozemků sítí cest. Noví kolonisté zavádějí užívání pluhu, a proto vzniká i nový protáhlý tvar pozemků. Počátkem 15. století je velká kolonizace ukončena (Podhrázská, 2006).

V roce 1775 vydal František Antonín Raab z Korutanska návrh na zrušení roboty a dělení půdy velkostatků. Návrh byl přijat Marií Terezií a pozemkové úpravy, které se u nás prováděly na základě Raabova návrhu, nazýváme Raabizace. Hlavní podstatou bylo rozdělení půdního fondu velkostatků a následně jeho přidělení drobným uchazečům. Raabizace byla promyšlená pozemková reforma, která byla prováděna na panstvích císařských a církevních. Na území Čech bylo raabizováno 147 panství, na Moravě 69 a bylo přitom založeno 128 nových vsí. (Maršíková a Maršík, 2007). Raabizace probíhala do roku 1785, kdy byla císařem Josefem II. zrušena (Podhrázská, 2006).

Další etapa nastává nástupem kapitalismu a zrušením nevolnictví. Rok 1848 přinesl základní změny v pozemkových poměrech. Byl vydán patent o zrušení poddanství a robot a probíhalo scelování pozemků. To znamenalo, že se bývalý poddaný stává majitelem dosud jím obdělávaných pozemků. To ale bylo spojeno s finančními potížemi. Vznikla zadluženost rolníků a docházelo k rozsáhlému dělení gruntů.

Roku 1868 vyšel v platnost říšský arondační zákon, který umožnil dobrovolně směňovat pozemky. Díky částečným úspěchům, především na Moravě, bylo stále patrnější, že dobrovolné scelování není vyhovujícím řešením a že je potřebné vydat zákon s použitím principu majority. Tím pádem se roku 1883 vydal říšský rámcový zákon o scelování hospodářských pozemků (Dumbrovský a kol., 2004).

Období 1918–1938 je označováno podle Maršíkové za období první pozemkové reformy. Organizace zemědělské výroby a držby zemědělské půdy

zdeděná z rakouského mocnářství měla velké nedostatky. Byly přijaty zákony, které nedostatky řešily. Jednalo se o tři zákony – záborový, přidělový a náhradový. Podle záborového zákona č.215/1919 Sb., měly být zabrány pozemky jednotlivých vlastníků přesahující 150 ha a 250 ha veškeré půdy pro účely pozemkové reformy. (Maršíková a Maršík, 2007). Zákon přidělový č. 81/1920 Sb., stanovil zásadu přidělování pozemků drobným zemědělcům. Byl přidělován tzv. rolnický nedíl, to je 6 až 10 ha. A jako třetí zákon náhradový č.329/1920, který stanovil zásady pro výpočet náhrad vlastníkům za vybrané pozemky (Dumbrovský a kol., 2004).

Od roku 1950 do roku 1974 se pozemkové úpravy dělí na tři vývojové etapy. První etapa spadá do období let 1950-1960, kdy vznikala JZD. Jednoduchý projekt Hospodářsko-technických úprav pozemků (JHTÚP) řešil scelení roztržštěných pozemků, které patřily zemědělcům v družstvu a byly navrženy do půdních celků uvnitř stávající sítě polních cest. Druhá etapa probíhala v rozmezí 1960-1972. Družstva byla organizačně a hospodářsky stabilizována. Docházelo k prvnímu slučování malých družstev ve větší celky. V roce 1962 byla vydána metodika pro zpracování Souhrnných projektů HTÚP (SHTÚP). Třetí etapa je datována od roku 1974 a během této etapy se seskupovaly podniky, které vlastnily pozemky o výměře několika tisíc hektarů. Tento důsledek zapříčinil vznik nežádoucích velkých půdních bloků. Díky tomu se začaly vytvářet projekty souhrnných pozemkových úprav. Tyto projekty měly vyřešit uspořádání půdního fondu, ekonomiku provozu, ale i ochranu a tvorbu krajinného prostředí (Dumbrovský a kol., 2004).

V roce 1991 vyšel v platnost první zákon č. 284/1991 Sb., O pozemkových úpravách a pozemkových úřadech. Zákon byl několikrát novelizován. Poslední zákon o pozemkových úpravách a úřadech se stal platným 1. ledna 2003. (Maršíková a Maršík, 2007)

2.4 Cíle a výsledky pozemkových úprav

Cílem PÚ podle Vlasáka a Bartoškové (2007) je:

- uspořádat a vyjasnit vlastnická práva (obnova katastrálního operátu),
- scelit roztržštěné pozemky patřící jednomu vlastníkovu do větších pozemků,
- vyrovnat hranice pozemků, případně hranice katastrálního území,
- prostorově a funkčně uspořádat pozemky,

- zajistit přístup na pozemky,
- vytvořit podmínky pro racionální hospodaření vlastníků,
- chránit a zúrodnit půdní fond,
- zvýšit ekologickou stabilitu území,
- podpořit zvýšenou retenci krajiny,
- protipovodňová ochrana.

Mezi další jednotlivé cíle pozemkových úprav patří v určitých případech například dokončení přídělového řízení, vytvoření digitální formy katastrální mapy, zjednodušená evidence pozemků, to znamená, že všechny vlastnické pozemky jsou po skončení PÚ znázorněny v průběžně udržované katastrální mapě a k jejich identifikaci již není zapotřebí mapa pozemkového katastru (Sklenička, 2003).

Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu v digitální podobě, tzv. digitální katastrální mapa a jako nutný podklad po územní plánování (Kyselka a kol., 2010).

Mezi výsledky pozemkových úprav patří také schválený plán společných zařízení, který obsahuje opatření sloužící k zpřístupňování pozemků, k ochraně půdy proti erozi, dále vodohospodářská opatření a opatření, které chrání životní prostředí (Ministerstvo zemědělství, 2011).

2.5 Základní geodetické a majetkoprávní podklady

Mezi podstatné podklady pro zpracování návrhu KoPÚ patří údaje KN uspořádané v katastrálním operátu, který je tvořen souborem geodetických informací a souborem popisných informací. Součástí KN je také zjednodušená evidence zemědělských a lesních pozemků, která se vede v SPI a v grafickém přehledu s využitím jejich geometrického a polohového určení v operátech bývalého pozemkového katastru a v navazujících operátech přídělového a scelovacího řízení. Do ostatních využitelných podkladů náleží také výsledky z měření v dotčeném katastrálním území, záznamy podrobného měření, náčrty, technické zprávy, seznamy zpracovaných bodů a jiné (Dumbrovský a kol., 2004).

2.6 Účastníci pozemkových úprav

Z hlediska správního řádu a zákona o pozemkových úpravách se podle Podhrázké (2006) pozemková úprava týká především vlastníků půdy.

Účastníci řízení jsou:

- a) Vlastníci pozemků včetně spoluvlastníků pozemků, kterým jsou pozemky směřovány. Vlastníky jsou jak fyzické, tak právnické osoby, obec a stát zastoupený různými správci. Dále jsou to církve a různé kongregace.
- b) Obec bez ohledu na vlastnictví půdy i sousední obce, jestliže přistoupí k řízení.
- c) Další fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická nebo jiná věcná práva k pozemkům mohou být pozemkovými úpravami dotčena.
- d) Stavebník, například investor stavby dálnice nebo silnice, jestliže požádá z těchto důvodů o pozemkovou úpravu. Pak také hradí náklady na pozemkovou úpravu.
- e) Účastníkem řízení je i neznámý vlastník nebo vlastníci, jehož pobyt není znám. Nelze mu doručit oznámení o zahájení pozemkové úpravy. Neznámé vlastníky zastupuje opatrovník, nejčastěji obec.

2.7 Obvod pozemkových úprav

Obvod pozemkových úprav je dle zákona č. 139/2002 Sb., území dotčené pozemkovými úpravami, které je tvořeno jedním nebo více celky v jednom katastrálním území. Bude-li to pro obnovu katastrálního operátu třeba, lze do obvodu pozemkových úprav zahrnout i pozemky, které nevyžadují řešení, ale je u nich třeba obnovit soubor geodetických informací. Vlasák a Bartošková (2007) uvádí, že obvod musí být zvolen tak, aby zahrnoval společně také problematická místa v území a také s ohledem návaznosti na sousední území. Jelikož eroze nebo cestní síť nekončí na hranici katastrálního území, je tedy nutné řešit i přilehlé oblasti. Naopak lesní pozemky nebývají předmětem pozemkových úprav, jelikož je poměrně složité jejich ocenění a obvod je zakončen na jejich kraji. Někdy mohou být zahrnuty mezi pozemky neřešené, potom není nutné jejich ocenění a dojde u nich pouze k obnově katastrálního operátu.

Hranice obvodu pozemkové úpravy bývá nejčastěji rozdělena na vnitřní a vnější. Vnitřní hranice obvodu prochází zpravidla po hranici intravilánu a extravilánu, vnější hranice po hranici katastrálního území, po hranici lesa, liniového objektu či průmyslového areálu, případně zasahuje i do sousedních katastrálních území a zahrnuje jejich části.

Jedná-li se o katastrální území v obvodu působnosti jiného pozemkového úřadu, než který zahájil řízení o pozemkových úpravách, zahrne pozemkový úřad, který řízení zahájil, předmětné pozemky do obvodu pozemkových úprav po dohodě s pozemkovým úřadem, v jehož obvodu působnosti se příslušné pozemky nacházejí. O takových pozemcích rozhoduje pozemkový úřad, který řízení zahájil (Zákon č. 139/2002 Sb.).

2.7.1 Pozemky v ObPÚ řešené

Pozemky v ObPÚ řešené jsou pozemky, u kterých ve většině případů dochází ke změnám v jejich poloze. Mohou se slučovat a dělit a musí být zajištěna jejich přístupnost. Jedná se o skupinu zemědělských pozemků, které zahrnují trvalé travní porosty a orné půdy. Důvodem je snaha o vytvoření podmínek k racionálnímu hospodaření, zlepšení podmínek životního prostředí, ochrana a zúrodnění zemědělského půdního fondu, ochrana před ničivými důsledky přívalových srážek i rychlého tání sněhu a celkové zlepšení ekologické stability území (Doležal a kol., 2017).

2.7.2 Pozemky v ObPÚ neřešené

Pozemky v ObPÚ neřešené jsou pozemky v obvodu pozemkových úprav, u nichž je potřebná pouze obnova souboru geodetických informací a nevyžadují řešení. U pozemků se zjistí průběh jejich hranic, lomové body se označí, případně stabilizují a zaměří, aby mohla být zjištěna skutečná výměra (Doležal a kol., 2017). Zahrnují se do PÚ proto, aby nová katastrální mapa byla souvislá, bez vynechaných částí. Příkladem jsou pozemky se zřetelnými hranicemi, pozemky zastavěné, oplocené, komunikace, vodní toky a nádrže, hřbitovy, zahrady, ovocné sady (Vlasák a Bartošková, 2007).

2.7.3 Pozemky mimo ObPÚ

Často se jedná o pozemky, které leží v zastavěné části území obce a o komplexy lesních porostů. Tyto pozemky nejsou předmětem řízení o pozemkových úpravách. To znamená, že se neoceňují, nezpřístupňují se, nesměňují se a nezaměřují se. Nejsou dotčeny pozemkovou úpravou (Doležal a kol., 2017).

2.8 Soupis nároků vlastníků

Pro každého vlastníka se vypracuje soupis nároků podle výměry, vzdálenosti a ceny pozemků. Pozemkový úřad informuje o průběhu soupisu nároků sbor, umožní mu spoluúčast při soupisu nároků včetně práva přítomnosti člena sboru při jednání s vlastníky (Zákon č. 139/2002 Sb.). Tento soupis předloží okresní pozemkový úřad vlastníkům k odsouhlasení a vyloží jej po dobu 15 dnů na určeném obecním úřadě a zároveň doručí vlastníkům, jejichž pobyt je znám. Rozpory nebo nedostatky v dokladech projedná okresní pozemkový úřad s jednotlivými vlastníky a uloží jim jejich odstranění (Toman, 1995).

2.9 Plán společných zařízení

Sklenička (2003) uvádí plán společných zařízení jako formu krajinného plánu uvnitř KoPÚ. Dle metodického návodu vytváří plán společných zařízení budoucí kostru uspořádání zemědělské krajiny a je tvořen souborem opatření, které jsou navrženy pro ochranu pozemků a jejich zpřístupnění. Často se jedná o navržení nových cest nebo rekonstrukce cest původních. Mezi další soubory opatření patří protierozních opatření, které chrání půdní fond. Jsou to například protierozní meze, zasakovací pásy, terasy, průlehy atd. Dalším souborem jsou vodohospodářské a protipovodňové opatření, které slouží k odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami (např. nádrže, ochranné hráze, suché poldry, rybníky, úpravy toků, odvodnění). Poslední opatření slouží k ochraně a tvorbě životního prostředí a zvýšení ekologické stability území (např. doplnění, popřípadě odstranění zeleně, terénní úpravy, územní systém ekologické stability).

2.10 Zpracování návrhu pozemkové úpravy a závěrečné jednání

Pozemkové úpravy trvají i několik let. Návrh plánu společného zařízení a nového uspořádání vlastnických pozemků je poměrně složitý, neboť je nutné dodržovat zákonem stanovená kritéria přiměřenosti výměr, cen i dopravních

vzdáleností pozemků jednotlivých vlastníků a také je snahou do určité míry vyhovět přáním vlastníků. V průběhu pozemkových úprav se vyhlásují tzv. kontrolní dny, kdy se schází sbor zástupců se zpracovatelem, vyhotovují se předběžné návrhy nového uspořádání pozemků, ke kterým se vyjadřují všichni účastníci PÚ. Teprve konečně zpracovaný návrh se vyvěsí na úřední desce pozemkového úřadu i obce po dobu 30 dnů, během nichž mají vlastníci možnost posledních připomínek. Poté je svoláno závěrečné jednání, na kterém se zhodnotí výsledky pozemkových úprav a je o návrhu PÚ hlasováno. Ten je schválen, souhlasí-li vlastníci minimálně 3/4 výměry pozemků zahrnutých do ObPÚ. Závěrečné ústní jednání je poslední příležitost k uplatnění námitek a připomínek (Vlasák a Bartošková, 2007).

2.11 Podrobný průzkum terénu

Hlavním účelem podrobného průzkumu terénu je ověření podkladů a jejich porovnání se skutečným stavem, jejich doplnění podle výsledků z průzkumu a získání dalších potřebných informací a podkladů k následnému řešení pozemkových úprav.

Při celkovém posouzení území je třeba se soustředit na zjištění základních charakteristik území:

- *klimatické poměry* (srážky, teploty, větrné poměry, vlhkostní poměry),
- *geomorfologie a reliéf území* (nadmořská výška, geomorfologické mapy),
- *geologické poměry*,
- *hydrologické poměry* (délky vodních toků v povodí, dotčená dílčí povodí, úpravy toků, meliorace, rybníky a vodní nádrže),
- *ekologická stabilita území*,
- *antropická činnost v území* (zemědělství, lesnictví, těžba, dopravní systémy).

Podrobný průzkum terénu je vykonán v úplném obvodu pozemkových úprav. Zdali je potřebné z hlediska ochrany pozemků před povodněmi, vodní erozí nebo pro řešení dalších opatření v oblasti vod, provede se vymezení širšího území (povodí i dílčího povodí) souvisejícího s řešeným územím tak, aby byl zjištěn stav využívání území z hlediska zemědělské výroby, ochrany půdy, krajinného prostředí a všech

faktorů, které mohou ovlivnit plán společných zařízení, nové polohové uspořádání pozemků a změny pozemků podle jejich druhů (Podhrázská, 2006).

Podrobný průzkum terénu se zaměří na tyto skutečnosti, které jsou nutné pro konečné zpracování návrhu pozemkových úprav:

- rozbor území,
- způsob současného používání pozemků a hospodářství,
- vyhodnocení technického stavu komunikací a jejich přístupu na pozemky,
- degradace půdy, heterogenita pozemků, zjištění projevů vodní a větrné eroze (například smyvy, zamokření, dráhy soustředěné odtoku vody, rýhy, strže, deflace a akumulace),
- technický a funkční stav odvodnění a závlah pozemků, stav koryt vodních toků a vodních děl,
- vyhodnocení technického a funkčního stavu vodních nádrží a vodní toků,
- rozmístění a stav všech prvků sloužících k ochraně proti vodní a větrné erozi, rozmístění a stav ochranné zeleně a dalších prvků významných pro tvorbu a ochranu krajiny včetně uchování krajinného rázu (například větrolamy, meze, dřeviny rostoucí mimo les,
- výskyt skládek s odpady, nadzemní elektrické vedení, popřípadě dalších zvláštností vyskytující se v území (Podhrázská, 2009).

Podle složitosti a náročnosti se průzkum provádí postupně v krocích několikrát po sobě. V průběhu průzkumu musí zpracovatel ověřit získané mapové podklady a zjistit jejich odchylky od skutečnosti v terénu a tyto zaměřit.

Cílem průzkumu terénu je doplnit údaje získané z podkladů o nejnovější poznatky na základě šetření přímo v terénu.

Výsledky podrobného průzkumu terénu se zpracují graficky i písemně. Jsou hlavním podkladem pro určení základních cílů pozemkových úprav (Dumbrovský a kol., 2004).

Na konec podrobného průzkumu území je potřeba podle Jůvy (1978) prokonzultovat výsledky s místními znalci, a to zejména problematiku dlouhodobého působení povrchových vod, zamokřování půdy a užívání cest.

2.12 Územní systém ekologické stability

Zákon č. 114/1992 Sb. vymezuje územní systém ekologické stability krajiny jako navzájem propojený soubor přirozených i pozměněných ekosystémů, které jsou přírodě velmi blízké a jsou schopné udržovat přírodní rovnováhu. Jedná se o stabilní společenstva, jejichž úkolem je rozdělení méně stabilních větších ploch (zemědělské plochy) na menší celky. Prvky územního systému ekologické stability jsou navzájem propojené.

Některé části mohou sloužit jako prvky protierozní ochrany, ovlivňovat odtokové poměry v krajině, vytvářet ochranná pásma vodních zdrojů, tvořit vegetační doprovod liniiovým prvkům (Vlasák a Bartošková, 2007).

Podle velikosti a účelu se ÚSES rozděluje na:

- *lokální,*
- *regionální,*
- *nadregionální.*

Hlavním cílem ÚSES je vytvoření sítě poměrně stabilních ploch, které příznivě působí na okolní, ekologicky méně stabilní plochy v krajině. Dalším cílem je podpora vývoje přirozeného genofondu krajiny a ochrana významných krajinných prvků.

2.12.1 Skladebné prvky ÚSES

Skladebné prvky rozdělujeme podle převažující funkce, kterou jim v ÚSES přiřkládáme. Rozdělují se na:

- *biocentra,*
- *biokoridory,*
- *interakční prvky* (Maděra a Zimová, 2005).

Biocentrum

Je charakterizován podle Skleničky (2003) jako základní prvek ÚSES, který díky své velikosti a ekologickým podmínkám poskytuje trvalou existenci skupiny cílových druhů a společenstev. Rozlišujeme biocentra lokální, regionální a nadregionální.

Biokoridor

Biokoridor je základní skladebnou částí ÚSES. Propojením biocenter umožňuje, též podporuje především pohyb, migraci organismů, čímž zabraňuje jejich izolaci. Svými kvalitativními a prostorovými charakteristikami nemusí biokoridor zajišťovat trvalé existenční podmínky organismů, které jsou jeho součástí.

Biokoridor svými vlastnostmi pozitivně působí na ekologicky relativně labilní části krajiny, zvyšuje propustnost krajiny a v neposlední řadě zvyšuje její estetickou hodnotu (Sklenička, 2003).

Interakční prvek

Interakční prvky jsou třetím a významným skladebným prvkem ÚSES. Díky stabilnějším krajinným prvkům pozitivně působí na okolní poměrně labilnější krajinu.

Narozdíl od biocenter a biokoridorů mají menší velikost a nemusí být nutně propojeny v systému s ostatními prvky (Junáková a Burák, 2015). Jedná se o prostorové útvary jako remízky, skupiny stromů, prameniště, mokřady, neintenzivně využívané louky, pastviny a sady. Dále liniové krajinné prvky jako aleje, dřevinný doprovod cest a vodních toků, meze s vegetací. Funkci interakčního prvku může naplňovat i soliterní strom. Čím je jejich síť hustší, tím je jejich vliv na krajinu větší (Vlasák a Bartošková, 2007).

2.13 Natura 2000

Natura 2000 je soustava, která tvoří mozaiku chráněných území evropského významu, vyhotovenou na základě směrnic ES. Hlavní funkcí programu je udržení biodiverzity pomocí ochrany cílových druhů a ohrožených typů stanovišť. Elementy této soustavy sestávají ze zvláště chráněných území (SPA), jejichž předmětem ochrany jsou ptáci a ze zvláštních oblastí ochrany (SAC) významných z hlediska ochrany volně žijících živočichů s výjimkou ptáků, rostlin a typů stanovišť (Sklenička, 2003).

2.14 Ochrana půdy

Tato část popisuje degradaci půdy, projevy a příčiny eroze, posouzení míry erozního ohrožení.

Cílem ochrany je udržovat, chránit i vytvářet esteticky vyváženou, ekologicky stabilní a trvale produkční kulturní krajinu. Současně i udržovat v přírodním stavu lokality, které dosud nebyly výrazněji lidskou činností narušeny (Sklenička, 2003).

Využívají se následující ochranná opatření:

- agrotechnická opatření (hrázkování a důlkování povrchu půdy, mulčování) a organizační opatření (vyloučení plodin s nízkým protierozním účinkem, změna druhů pozemku, protierozní osevní postup),
- polní cesty včetně zasakovacího pásu nebo příkopu,
- výstavba poldrů, protierozních příkopů i protierozních nádrží,
- výstavba doprovodné stromové zeleně,
- plošné nebo pásové zatravnění,
- protierozní meze a průlehy (Uhlířová a Mazín, 2005).

Na území naší republiky je cca 50 % orné půdy ohroženo vodní erozí a téměř 10 % větrnou. Hlavními faktory podle Skleničky (2003), které podmiňují vznik eroze jsou: odlesnění, klimatické poměry, sklon a délka svahu, vegetační poměry, geologické a půdní poměry a způsob využívání krajiny jako je nadměrná pastva a nevhodné agrotechnické postupy. Hlavní možnosti ochrany půdy před erozí spočívají v realizaci pozemkových úprav, zejména při komplexních pozemkových úpravách. Pozemkové úpravy jsou základními opatřeními, při nichž lze nejlépe uplatňovat zásady protierozní ochrany (Janeček, 2007).

Vodní eroze je proces, při kterém působením kinetické energie vody (dešťových kapek, povrchového odtoku, vodního proudu v korytech vodních toků) dochází k rozrušování povrchu půdy a koryt vodních toků a následnému transportu půdních částic tekoucí vodou (Blažek, 2006). Povrchový odtok vody vzniká v okamžiku, kdy srážková voda přesáhne díky svému objemu vsakovací schopnost půdy (Tlapák, 1992). Erozi ovlivňují přírodní podmínky, především intenzita srážek, sklony svahů, erozní náchylnost půd a vegetační pokryv. Zemědělskou půdu na svazích se snažíme před vodní erozí chránit. Ve většině případech se jedná

o komplex opatření, které se vzájemně doplňují a respektují současné požadavky ochrany krajiny (Blažek, 2006).

Větrná eroze má menší územní rozsah v České republice než vodní eroze. Přesto však působí na značné části orné půdy a způsobuje rozsáhlé škody. Větrná eroze rozrušuje půdní povrch mechanickou silou větru, odnášením rozrušovaných půdních částic větrem a ukládáním těchto částic na jiném místě (Podhrázská, 2006). Větrná eroze může poškodit kvalitu ovzduší a může snížit kvalitu vody v případě, že se erodované částice dostávají do potoků a jezer (Pimentel, 2006).

Základním organizačním řešením proti větrné erozi je uspořádání pozemků. Pozemky by měly mít obdélníkový tvar s delší stranou kolmou na směr převládajícího větru. Půdu je nutno udržovat trvale ve strukturním stavu s dostatečnou vlhkostí, např. hnojení, organické látky, zvýšení obsahu jílovitých částic, závlaha apod. Tímto způsobem zvyšujeme odolnost před účinky větru. Snížení rychlosti a škodlivého účinku větru se také docílí tak, že se mu postaví překážka. Existují umělé a přírodní překážky. Jako umělé překážky mohou sloužit například přenosné ploty, které se umísťují k dočasnému chránění plodiny před účinkem větru. Mnohem účinnější jsou přírodní trvalé překážky, kterými se rozumí tzv. ochranné lesní pásy – větrolamy (Hejnák, 2004).

2.15 Vodohospodářská opatření

Podhrázská (2006) tvrdí, že průzkumy tykající se problematiky vodohospodářských poměrů musí být provedeny v rámci celého povodí, popřípadě dílčích povodí i základních odtokových ploch.

Při řešení většiny vodohospodářských problémů v zemědělské krajině se musí věnovat pozornost jednotlivým dešťům, které jsou nejčastější fyzikální příčinou náhlých odtoků (Tlapák, 1992).

Vodohospodářská opatření se dle Doležala (2017) rozdělují na:

- a. opatření ke zlepšení vodních poměrů,
- b. opatření k odvádění povrchových vod v území,
- c. opatření k ochraně před povodněmi,
- d. opatření k ochraně povrchových i podzemních vod,

- e. opatření k ochraně vodních zdrojů,
- f. opatření u stávajících vodních děl na vodních tocích,
- g. opatření u staveb sloužících k závlaze a odvodnění pozemků.

2.16 Dopravní systém

Dopravní systém popisuje hustotu dopravní sítě a stav komunikací. Podrobným průzkumem se prozkoumá současný stav zemědělské cestní sítě. Provede se také kontrola návaznosti na síť silnic, místních komunikací, lesních cest a potřebu propojení s přilehlými obcemi. Přitom je potřeba posoudit parametry stávajících silnic a místních komunikací, kdy se uvede rozdělení podle kategorie a tříd, jako jsou dálnice, silnice I. - III. třídy a místní komunikace, uvede se jejich popis a účel (Doležal, 2017).

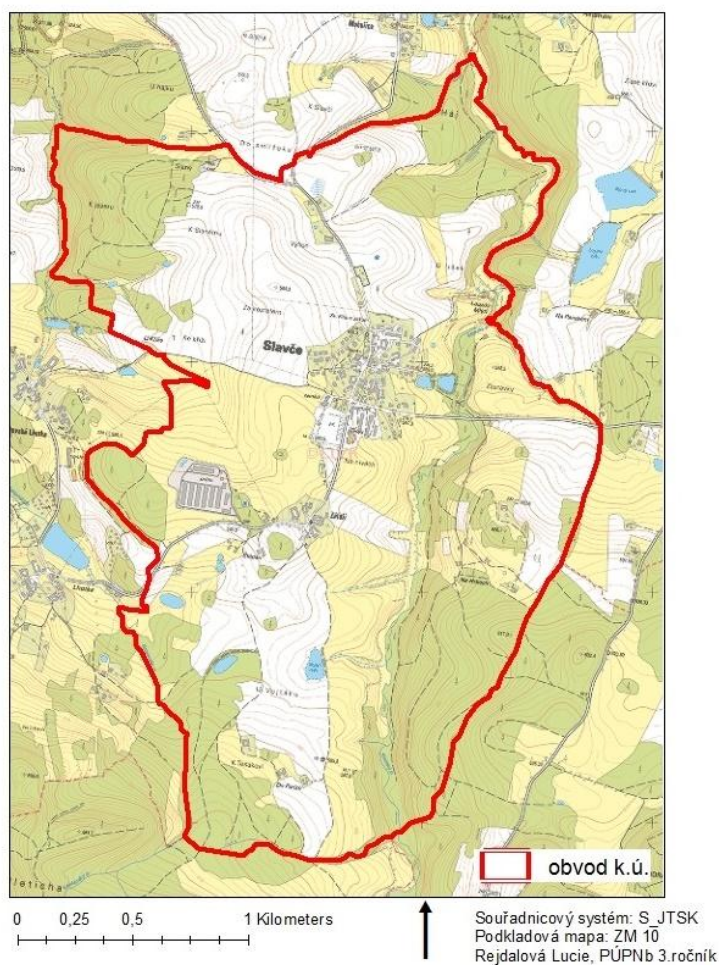
Při posouzení účelových komunikací, neboli polních cest, se uvede účel a rozdělí se jednotlivé cesty do kategorií s členěním na cesty hlavní, vedlejší a doplňkové. Dále se u polních cest určí lokalita, návaznost (na místní komunikaci, na lesní cestu, na silnici), hlavní parametry (šířka koruny, délka, sklonové poměry, druh povrchu), způsob odvodnění (příkopy, vsakovací drenáže) a doporučená opatření jako je rekonstrukce, nebo ponechání v současném stavu (Podhrázká, 2006). Návrh polních cest je metodicky poměrně dobře zpracovanou dílčí problematikou pozemkových úprav. Polní cesty jsou v PÚ především opatřením k zajištění přístupu k vlastnickým pozemkům, současně mohou být navrhnuty pro lepší dopravní obslužnost či propustnost krajiny (Sklenička, 2003).

3 METODIKA

3.1 Materiál

Pro vypracování bakalářské práce bylo vybráno katastrální území Slavče u Trhových Svinů.

Obrázek č. 1: Katastrální území Slavče u Trhových Svinů

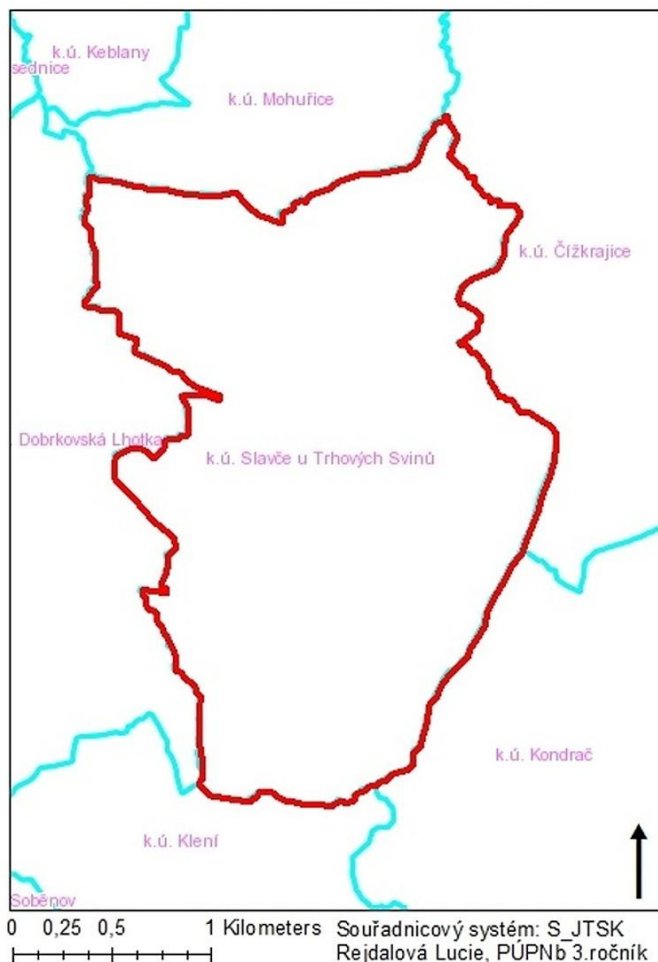

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Základní informace o vybraném katastrálním území

Kraj:	Jihočeský
Okres:	České Budějovice
Obec:	Slavče
Katastrální území:	Slavče
Kód KÚ:	749915
Velikost KÚ:	526,493 ha

Obrázek č. 2: Administrativní členění

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Sousedící katastrální území:

Dobrkovská Lhotka 749869,

Čížkrajice 624128,

Kondrač 662739,

Mohuřice 749907,

Klení 602426.

Obec leží v Jihočeském kraji poblíž města Trhové Sviny. České Budějovice jsou od obce Slavče vzdáleny 25 km. Obec se nachází na zeměpisných souřadnicích 48°47'53" severní šířky a na 14°36'53" východní délky a leží v nadmořské výšce 568 m n.m. Katastrální území Slavče je tvořeno obcí Slavče a malou vesničkou Záluží, která se nachází 0,5 km jižně. Obecní úřad ve Slavči spravuje šest přilehlých osad, kterými jsou Lniště, Mohuřice, Koblany, Záluží, Dobrkovská Lhotka a Dobrkov. Ke dni 1.1. 2017 je zde evidováno 627 obyvatel, z toho 334 mužů a 293 žen.

Historie a památky

Roku 1392 vstupuje Slavče do písemných historických pramenů. Podle historie zde žil Domin ze Slavče, příbuzný pánům z Doudleb. V rukou jeho rodu zůstávala Slavče ještě v první polovině 15. století. Až do roku 1579 tady býval svobodnický dvůr. Samotná vesnice ale někdy před rokem 1541 připadla k novohradskému panství, s nímž potom sdílela své majitele do zániku vrchnostenského zřízení v roce 1848. Následně se stala samostatnou politickou obcí náležející pod okres Trhové Sviny a dnes České Budějovice (Kovář a Koblasa, 1998).

V roce 1832 byla vybudována významná stavba – škola. Další významností byla stavba novogotického kostela svatého Filipa a Jakuba. V roce 1914 byl poblíž kostela postaven hřbitov a na návsi byl postaven pomník na počest mužů padlých z první světové války. V roce 1926 začala výstavba komunikace, která vedla z Trhových Svinů přes Mohuřice až do Slavče. Následně roku 1960 začala výstavba cesty, která vedle do Dobrkovské Lhoty. Kolem roku 1950 se v Dobrkovské Lhotce, Slavči a Mohuřicích založila Jednotná zemědělská družstva, která byla v roce 1963 sloučena do jednoho JZD ve Slavči. V 70. a 80. letech byly postaveny bytové jednotky a zahájila se výstavba rodinných domků. Od roku 1984 až do roku 1987 byla dostavěna Hasičská zbrojnice a klubovna, vysokokapacitní teletník pro 3000 telat západně od sídla Záluží.

Okolí obce Slavče je charakterizováno jako nejstarší osada v jižních Čechách. Poblíž Dobrkovské Lhotky se nachází významné místo Douchův háj, kde jsou pozůstatky z keltské a pohanské kultury. Douchův háj je doprovázen skupinou bochníkovitých žulových balvanů. Na kamenech je uložena mísa, ve které je udržována dešťová voda. Podle zdejších pověr je tato voda léčivá a nikdy nevyschne.

Přímo nad Slavčí se vypínají Slepíčí hory, jejichž nejvyšší horou je Kohout (870 m n.m.) a druhou nejvyšší Vysoký kámen, obecně zvaný Slepice (865 m n.m.). Na vrcholu Kohoutu stojí kámen s vytesaným latinským textem, který v překladu znamená: Císařsko královská práce astronomicko-trigonometrická pro vyměřování stupňů ve střední Evropě, 1867. Kámen byl stanoven jako základní bod

trigonometrické sítě. Nesprávný výklad nápisu pak způsobil, že lidé toto místo dříve mylně považovali za "střed Evropy".

Oba zmíněné vrcholy skýtají krásný rozhled do širokého okolí (Kovář a Koblasa, 1998).

Památkové objekty v obci:

Kostel sv. Filipa Jakuba

Novogotický kostel je prohlášen kulturní památkou Ministerstva kultury od 17. srpna 2004. Jedná se o nejvýraznější dominantu Slavče. Kostel byl postaven během roku 1903 až 1906 a vysvěcen byl 17. června 1906 budějovickým biskupem ThDr. Martinem Říhou.

Výklenková kaplička

Barokní výklenková kaplička se nachází v intravilánu obce. Kaple byla postavena kolem roku 1800. Byla zapsána do státního seznamu před r. 1988, je památkou od 3. května 1958.

Boží muka

Kamenná Boží muka se nachází v sídle Záluží severně od vsi a pocházejí z roku 1853.

3.2 Terénní průzkum

Hlavním podkladem pro zpracování bakalářské práce byl vlastní průzkum terénu, který probíhal v období listopadu 2017 až do dubna 2018.

3.3 Software

Grafické výstupy byly zpracovány v programu ArcGIS 10.3. Podklady do programu ArcGIS byly použity WMS CENIA (webové mapové služby), které jsou ke stažení na www.cuzk.com. Veškeré tabulky byly zpracovány v programu Microsoft Office Excel 2017.

3.4 Cíl práce

Cílem práce je zdokumentovat okolní krajinu, seznámit se s jejími přednostmi a popsat problémy řešeného prostředí. Nejprve je potřeba zajistit si veškeré informace a podklady o území, provést podrobný průzkum terénu a následně zpracovat výsledky podle určených metodických postupů.

3.5 Metody

Průzkum zájmového území byl vypracován s pomocí metodického návodu doc. Dr. Ing. Petra Doležala a kolektivu z roku 2017 k provádění pozemkových úprav.

3.6 Popis území

V popisu území se uvádí krajinný ráz, členitost území, složení půdního fondu, bioregion, biochory a chráněné krajinné oblasti (Hladík, Němec, Váchal, 2011).

3.7 Charakteristika přírodních podmínek

Charakteristika přírodních podmínek popisuje klimatické, hydrologické, půdní a geologické poměry, které se v řešeném katastrálním území nachází.

3.7.1 Klimatické poměry

Klimatické poměry jsou dány zeměpisnou polohou a nadmořskou výškou daného území, vzdáleností od moří a oceánu a fyzicko-geografickými poměry (Hejnák, 2004). Stanovují se z Atlasu podnebí Československé republiky, 1958 a z Atlasu podnebí Česka, 2007. Vyhodnotí se údaje z lokálně náležité klimatické nebo srážkoměrné stanice.

Z těchto stanic získáme a zaznamenáme:

Srážky

Charakterizuje se průměrný roční úhrn srážek a průměrný úhrn srážek za vegetační období, N-leté denní srážkové úhrny a průměrný počet dní s bouřkou. Srážky jsou spolu s teplotou vzduchu základním činitelem, který určuje krajinný ráz, vegetační kryt, rozvoj zemědělství a vodohospodářské poměry v krajině. Srážky se měří v soustavě srážkoměrných stanic (Krešl, 2001). Největší význam mají dlouhodobá pozorování, například dvacetipětileté pozorování dává přijatelné hodnoty. Pro určitou stanici se určí průměrné srážky za rok nebo za měsíc jako aritmetický průměr za „n“ let. Vždy je třeba vyznačit období pozorování, údaje jsou vedeny v tabulkách nebo v podobě grafu (Jandora a kol., 2011).

Teploty

Charakterizuje se průměrná roční teplota vzduchu spolu s průměrným ročním rozdělením teplot, průměrná roční teplota za vegetační období a průměrný počet mrazových dní.

Směr a síla větru

Provede se průzkum relativní četnosti směrů a síly větrů dle Beaufortovy stupnice.

Vlhkostní poměry

Při průzkumu vlhkostních poměrů se zjistí průměr roční vláhové bilance.

Fenologické poměry

Zde se uvádí zahájení jarních polních prací, rozkvět ozimého žita, setí jarního ječmene, zahájení senosečí, žní ozimého žita a zahájení počátek setí ozimého žita

Langův dešťový faktor

Výpočet Langova dešťového faktoru podle Sobíška (1993) slouží ke klasifikaci a vyhodnocení oblasti území podle dostupnosti vláhy v půdě pro rostliny. Vyjadřuje se podílem průměrného ročního úhrnu srážek a průměrnou roční teplotou vzduchu.

Langův dešťový faktor se vypočítá dle vzorce:

$$LDF = \frac{R}{t}$$

Výsledek LDF lze vyhodnotit takto:

Tabulka č. 1: Rozdělení oblastí podle LDF

LDF	Oblast
Méně než 40	Aridní
40 až 60	Semiaridní
60 až 100	Humidní
Více jak 100	Perhumidní

(Sobíšek, 1993)

Minářová vláhová jistota

Vzorec pro výpočet MVJ charakterizuje vláhový poměr daného místa.

Minářova vláhová jistota se vypočítá dle vzorce:

$$MVJ = \frac{R-30(t+7)}{t}$$

t udává roční průměrný úhrn srážek (mm)

R průměrná roční teplota (°C)

Výsledek MVJ lze vyhodnotit podle Sobíška (1993) takto:

Tabulka č. 2: Vyhodnocení MVJ

MVJ	Oblast
-4–0	nejsušší
1–7	silně suchá
8–14	středně suchá
15–21	s vyrovnanou bilancí
22–28	mírně vlhká
29–35	středně vlhká
35	silně vlhká

(Sobíšek, 1993)

3.7.2 Hydrologické poměry

Vodní toky jsou důležitou složkou krajiny, zejména pokud vykazují hustou hydrografickou síť s vyrovnanými průtoky, s čistou vodou, s povodím upravujícím povrchový odtok vhodným rozmístěním vegetace a správním využíváním půdy (Tlapák, 1992). Základ pro vyhodnocení hydrologických poměrů je vyhodnocení povodí, v kterém se území nachází, přesněji řečeno dílčích povodích. Vyhodnotí se počet povodí a hlavních toků, které se v území nacházejí, k nim se uvede název, ČHP, délka či rozloha. Též se vyhodnotí vodní nádrže, zda se jedná o přírodní nebo uměle vytvořené a odvodněné pozemky i pozemky zavlažované, kde musí být uvedena lokalita, rok realizace a výměra.

3.7.3 Geologické a půdní poměry

Geologické poměry jsou posouzeny díky tvaru zemského povrchu a z geologické stavby území (Hejnák, 2004). Geologické a půdní poměry ovlivňují propustnost hornin. Půdní poměry jsou rozhodující pro intenzitu a velikost infiltrace

a akumulaci vody v půdním profilu. Stav povrchu půdy, vývojové stádium vegetace a pokryvná vrstva povrchu půdy mají společně vliv na retenční schopnost povrchu půdy (Dumbrovský, 2005). Pro vyhodnocení geologických poměrů se používají geologické mapy, v měřítkách 1: 75 000 - 1: 5 000. Pro vyhodnocení půdních poměrů je důležitá aktualizace bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ), kde se vyhodnotí půdotvorný substrát, struktura, hloubka půdy, druhy půd a obsah skeletu. Také jsou pedologické poměry stanoveny díky podkladům z průzkumu zemědělských půd. Ve výsledcích se uvede obsáhlý popis HPJ, které se ve zvoleném území nachází.

3.8 Hospodářské využití území

V této kapitole se uvede popis jak zemědělské výroby, tak lesní výroby a ostatní využití území.

Zemědělská výroba

Do charakteristiky zemědělské výroby se uvede, o jakou výrobní oblast se jedná, jaké osevní postupy se v území používají pro rostlinou produkci a zda se v území nachází živočišná výroba. Součástí je také uvedení zastoupených pozemků (vinice, chmelnice, ovocné sady atd.). Na závěr se popíše použitá agrotechnika a mechanizace.

Lesní výroba

Do této charakteristiky se uvede lesní oblast, lesní výroba a těžba, skladba lesa, vlastnické poměry a hospodařící subjekty. Lesy jsou rozděleny podle účelu využití na lesy hospodářské, lesy ochranné nebo lesy zvláštního určení. Také se uvede zdravotní stav a rozdělení dle vegetačního stupně.

Ostatní využití území

V této části se charakterizuje těžba surovin chráněných podle zvláštního předpisu, vliv těžby na dopravu a ŽP. Dále se uvede místní průmysl a jeho vliv na ŽP, skládky odpadů a rekreační využití území (agroturistika, sportovní areály atd.)

Specifické zájmy v území

Mezi specifické zájmy v území lze zahrnout popis nadzemního a podzemního vedení, kanalizace, vodovod. Popis zařízení funkčního i plánovaného.

3.9 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

Ve vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů je potřeba se zaměřit na dopravní systém, ochranu půdy, poměry v oblasti vod a krajinu a přírodu.

3.9.1 Dopravní systém

Dopravní systém popisuje hustotu dopravní sítě a charakterizuje stav komunikací. Průzkumem se odhalí současný stav zemědělské cestní sítě a návaznost na hlavní silnice, místní komunikace a lesní cesty. Současně se musí posoudit parametry silnic, místních komunikací a účelových komunikací.

3.9.2 Ochrana půdy

Kapitola ochrana půdy se zabývá degradací půdy, projevem a příčinami vodní a větrné eroze. Následně se posoudí míra erozního ohrožení.

Vodní eroze

Zatím nejpřesnější a prakticky použitelná metoda k určování ohroženosti půdy vodní erozí je rovnice podle Wischmeiera a Smithe.

$$G = R \times K \times L \times S \times C \times P$$

kde:

G	průměrná dlouhodobá ztráta půdy ($t \cdot ha^{-1} \cdot rok^{-1}$),
R	faktor erozní účinnosti deště, vyjádřený v závislosti na jejich četnosti výskytu, úhrnu, intenzitě a kinetické energii deště,
K	faktor erodovatelnosti půdy,
L	faktor délky svahu,
S	faktor sklonu svahu,
C	faktor ochranného vlivu vegetačního pokryvu,
P	faktor účinnosti protierozních opatření.

Rovnicí se hodnotí ohroženost půdy jednotlivých pozemků a porovnává se s přípustnou ztrátou půdy.

Tabulka č. 3: Přípustná ztráta půdy vodní erozí

Hloubka půdy	Kód kombinace skeletovitosti a hloubky půdy (5. číslice kódu BPEJ)	Přípustná ztráta půdy vodní erozí (t.ha-1.rok-1)
Mělká <30 cm	5, 6	Doporučeno převést do TTP
Středně hluboká (30–60 cm), hluboká (>60 cm)	0, 1, 2, 3, 4, 7	4

(Janeček, 2012)

3.9.3 Poměry v oblasti vod

V této části se uvede charakteristika vodních toků (délka, hustota, stav), dále se popíše vodohospodářsky významné zařízení, významná místa. Identifikují se jednotlivé toky, vodní nádrže a odvodňovací nebo závlahové stavby, pokud se v území nacházejí.

3.10 Krajina a příroda

Podle metodiky tato kapitola popisuje stav krajiny v řešeném území. Charakterizuje se geomorfologický popis, vyhodnotí se současná vegetace (lesní porosty, trvalé travní porosty a rozptýlená zeleň) a následně se určí SES a KES. Dále se popíše prvky ÚSES, které zasahují do zájmového území (biocentra a biokoridory). Také se určí, zda se v území nachází významné krajinné prvky nebo zdali se v území nachází přírodní parky.

a) Stupeň ekologické stability SES

SES je vyjádřen vztahem:

$$SES = \frac{\sum SES_i \times F_i}{\sum F}$$

F_i – plocha prvku

SES_i – stupeň významnosti prvku

F – celková plocha území

Tabulka č. 4: Vyhodnocení SES

SES	Charakteristika
0	plochy nestabilní (bez významu)
1	plochy velmi málo stabilní (velmi malý význam)
2	plochy málo stabilní (malý význam)
3	plochy středně stabilní (střední význam)
4	plochy velmi stabilní (velký význam)
5	plochy nejstabilnější (výjimečně velký význam)

(Sklenička, 2003)

b) Koeficient ekologické stability

Koeficient určí míru ekologické stability. Vzorec je určen poměrem stabilních a nestabilních krajinnotvorných prvků v řešeném území podle vzorce: (Míchal, 1985)

$$KES = \frac{\text{stabilní plochy}}{\text{nestabilní plochy}}$$

Tabulka č. 5: Rozdělení stabilních a nestabilních ploch

Stabilní plochy	Nestabilní plochy
LP – lesní plochy	OP – orné půdy
VP – vodní plochy a vodní toky	AP – antropogenizované plochy
TTP – trvalý travní porost	Ch – chmelnice
Sa – sady	
Mo – mokřady	
Vi – vinice	

(Míchal, 1985)

Vyhodnocené hodnoty KES:

KES ≤ 0,10

- území, které má maximálně narušené přírodní struktury, základní ekologické funkce musí být silně a trvale nahrazovány technickými zásahy

0,10 < KES ≤ 0,30

- území, které je nadprůměrně používané, s patrným narušením přírodních struktur, technické zásahy nahrazují ekologické funkce krajiny

0,30 <KES ≤ 1,00

- intenzívně využívané území, především zemědělskou výrobou, ekologická labilita je způsobena oslabením autoregulačních pochodů v ekosystému a tím je potřeba vysokých vkladů dodatečné energie

1,00 <KES <3,00

- jedná se o vcelku vyváženou krajinu, v níž jsou technické objekty relativně v souladu s dochovanými přírodními strukturami, důsledkem je i nižší potřeba energo – materiálových vkladů

KES ≥ 3,00

- území s přírodní a přírodě blízkou krajinou, kde je výrazná převaha ekologicky stabilních struktur a nízká intenzita využívání krajiny člověkem

4 VÝSLEDKY

4.1 Charakteristika přírodních podmínek

4.1.1 Klimatické poměry

Podle (Quitta) 1971 spadá zájmové území do mírně teplé oblasti MT3. Sousední území Dobrkovská Lhotka spadá do klimatické oblasti CH7, která v malé části zasahuje do jižní části obce Slavče.

Tabulka č. 6: Charakteristika klimatických oblastí MT3 a CH7

Klimatická charakteristika	MT3	CH7
Počet letních dní	20-30	10-30
Počet dní s průměrnou teplotou 10 °C	120-140	120-140
Počet mrazových dní	130-160	140-160
Počet ledových dní	40-50	50-60
Průměrná teplota v lednu (°C)	-3 - -4	-3 - -4
Průměrná teplota v červenci (°C)	16-17	15-16
Průměrná teplota v dubnu (°C)	6-7	4-6
Průměrná teplota v říjnu (°C)	6-7	6-7
Průměrný počet dní se srážkami >1 mm	110-120	120-130
Srážkový úhrn ve vegetačním období (mm)	350-450	500-600
Srážkový úhrn v zimním období (mm)	250-300	350-400
Počet dní se sněhovou pokrývkou	60-100	100-120
Počet zatažených dní	120-150	150-160
Počet jasných dní	40-50	40-50

(Quitt, 1971)

Následující údaje byly vyhotoveny z měřicí stanice České Budějovice s nadmořskou výškou 348 m n.m. a měřicí stanice Trhové Sviny s nadmořskou výškou 458 m n.m. Použit byl Atlas podnebí Československé republiky, 1958 a Atlas podnebí Česka, 2007.

Srážky

Průměrný roční úhrn srážek činí 683 mm za rok. Měsíc s nejvíce vydatnými dešti je červenec, během tohoto měsíce spadne okolo 114 mm srážek. Naopak v měsíci leden dopadne na zem pouze 28 mm srážek. Průměrný počet dnů s bouřkou neboli přivalovou srážkou je 20,9 dne a průměrný úhrn srážek za vegetační období činí 437 mm srážek.

Tabulka č. 7: Měsíční přehled srážek (mm)

Měsíc	I.	II.	III.	IV.	V.	VI	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
Srážky	28	30	32	52	77	87	114	85	58	49	36	35

(Syrový, 1958)

Teploty

Červenec je nejteplejším měsícem v roce, jeho průměrná teplota činí 17,4 °C. Na druhou stranu leden s teplotou -2,1 °C je nejchladnějším měsícem v roce. Průměrná roční teplota vzduchu činí 7,8 °C a průměrná teplota vzduchu ve vegetačním období dosahuje 12,8 °C.

Tabulka č. 8: Měsíční přehled teplot (°C)

Měsíc	I.	II.	III.	IV.	V.	VI	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
Stupeň °C	-2,1	-1,1	3,1	7,5	13	15,8	17,4	16,6	13	7,8	2,9	-0,7

(Syrový, 1958)

Směr a síla větru

Tabulka č. 9: Relativní četnost směrů a síly větrů v létě (%)

Světová strana	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ
Četnost %	1,2	0,4	1,1	1,4	0,9	3,7	6,3	5,1

(Syrový, 1958)

Tabulka č. 10: Relativní četnost směrů a síly větrů v zimě (%)

Světová strana	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ
Četnost %	0,5	0,4	2,2	7,4	2,1	6,1	12,7	3,8

(Syrový, 1958)

Tabulka č. 11: Relativní četnost směrů a síly větrů v roce (%)

Světová strana	S	SV	V	JV	J	JZ	Z	SZ
Četnost %	1	0,5	1,6	5,1	1,6	4,1	8,5	4,3

(Syrový, 1958)

Z těchto tří tabulek můžeme porovnat četnost větru v létě, v zimě a za celý rok. Vypsané hodnoty z Atlasu podnebí ukazují, že k nejčastějšímu směru větru dochází na západě.

Vlhkost

Průměrná relativní vlhkost řešeného území za rok činí 77 %.

Tabulka č. 12: Měsíční přehled průměrné vlhkosti

Měsíc	I.	II.	III.	IV.	V.	VI	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
Vlhkost %	83	80	76	73	73	73	74	74	75	80	83	85

(Srový, 1958)

Fenologické charakteristiky

počátek jarních polních dnů: 24.3.

počátek setí jarního ječmene: /

rozkvět ozimého žita: 6.6.

počátek senosečí: 8. 6.

počátek žní ozimého žita: 16.7.

počátek setí ozimého žita: 22.9. (Tolasz, 2007).

Vypočtení vlhkostních poměrů:

Langův dešťový faktor = **87,5**

Dle výsledku 87,5 se jedná o **humidní oblast**.

Minářova vláhová jistota = **34**

Dle výsledku J spadá území do **středně vlhké oblasti**.

4.1.2 Hydrologické poměry

Katastrální území spadá do hydrogeologického rajónu č. 6310 Krystalinikum v povodí Horní Vltavy a Úhlavy. Území Slavče spadá pod povodí prvního řádu Labe, druhého řádu Horní Vltava s identifikačním číslem 1-06., třetího řádu Malše s identifikačním číslem 1-06-02.

V území se nacházejí dvě hydrologické povodí čtvrtého řádu, jedná se o povodí Keblanského potoka a povodí Klenského potoka. Dále se v území nachází několik vodních nádrží, které jsou uvedeny níže v tabulce.

Nejvlivnější vodotečí v území je Klenský potok, který protéká přes celé katastrální území východně od intravilánu obce Slavče. Naopak malý vliv na území má Keblanský potok, který je hlavní vodotečí přilehlého katastrálního území

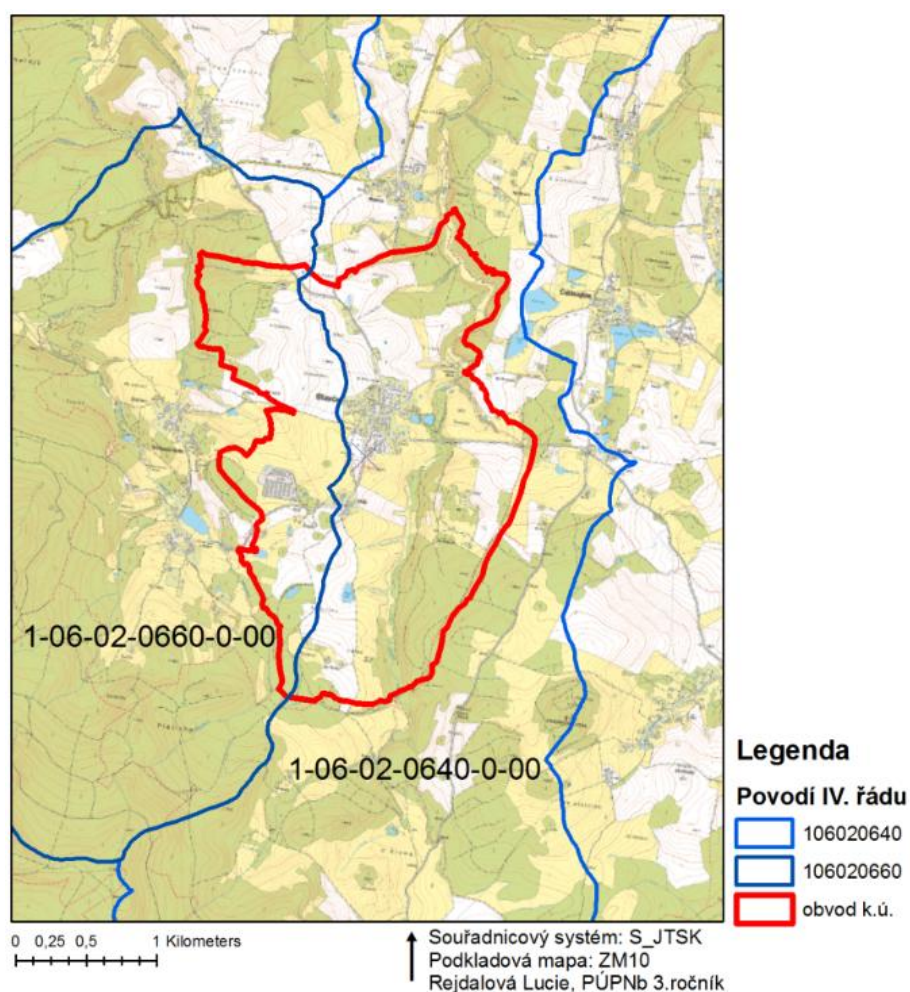
Dobrkovská Lhotka a do území Slavče zasahuje v severozápadní a jihozápadní části od intravilánu obce Slavče.

Tabulka č. 13: Přehled hydrologických povodí nacházející se v KÚ Slavče

Hydrologické povodí IV. Řádu			
ČHP	Název toku	Plocha hydrologického povodí (km ²)	Plocha v řešeném území (km ²)
1-06-02-0660-0-00	Keblanský potok	11,87	1,72
1-06-02-0640-0-00	Klenský potok	24,08	3,52

(Vlastní zpracování, zdroj: www. heis.vuv.cz)

Obrázek č. 3: Povodí IV. řádu vyskytující se v území

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Tabulka č. 14: Seznam vodních toků v KÚ Slavče

Vodní toky v řešeném území			
ČHP	Název toku	Celková délka (km)	Délka v řešeném území (km)
1-06-02-0660-0-00	Kebblanský potok	12,82	3,22
1-06-02-0640-0-00	Klenský potok	15,61	4,54

(Vlastní zpracování, zdroj: www.heis.vuv.cz)

V území se nachází jediný pojmenovaný rybník Vojtův o celkové výměře 9016 m² a několik bezejmenných vodních nádrží.

Tabulka č. 15: Přehled vodních nádrží v KÚ Slavče

Název povodí	Název nádrže	ID nádrže	Plocha (m ²)
Klenský potok	Vojtův rybník	106 020 640 005	9016
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 010	601
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 015	961
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 043	3146
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 027	3635
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 020	230
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 035	165
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 008	78
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 001	67
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 013	879
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 011	835
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 002	95
Kebblanský potok	Bezejmenný	106 020 660 003	185
Klenský potok	Bezejmenný	106 020 640 031	468

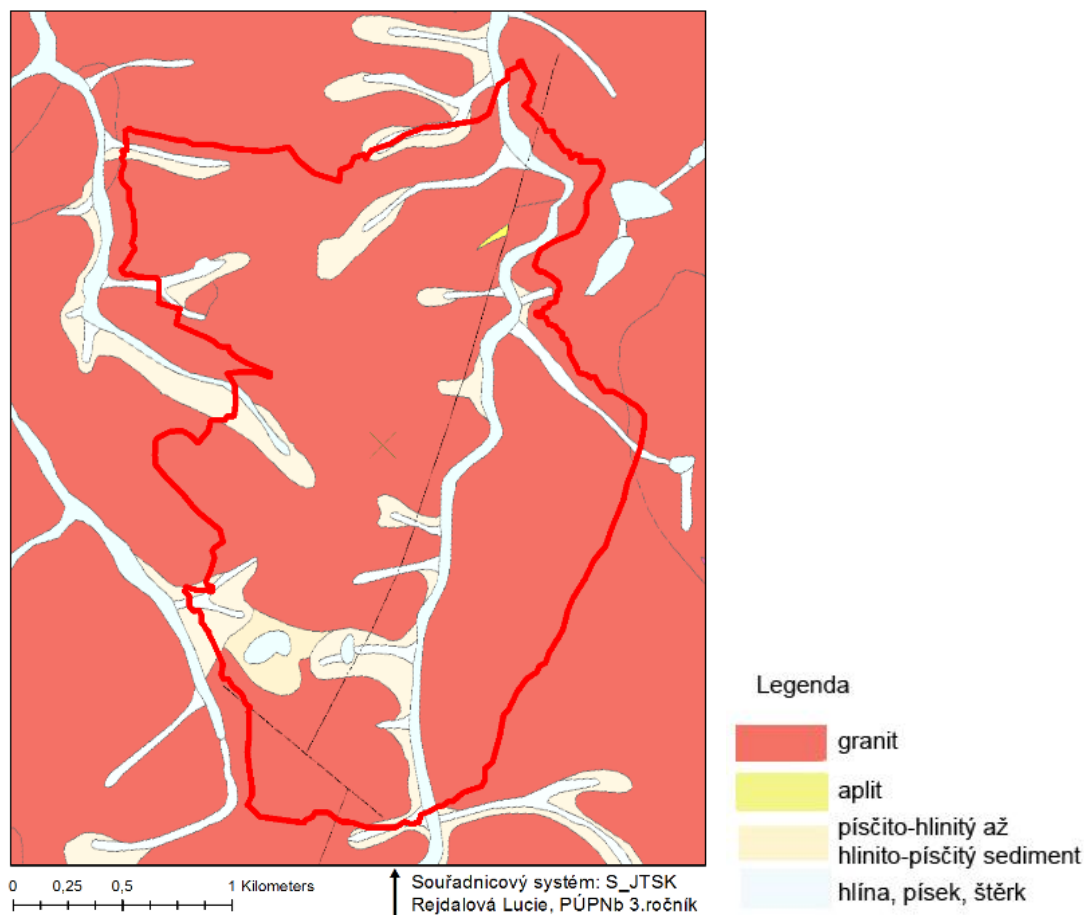
(Vlastní zpracování, zdroj: www.heis.vuv.cz)

V jihozápadní části od intravilánu obce se poblíž sousedního území Dobrkovská Lhotka nachází zrekultivovaná plocha po nelegální těžbě vltavínů. Po rekultivaci zde vznikly uměle vytvořené vodní nádrže, které nemají identifikační číslo. Vodní nádrže mají rozlohu 4545 m², 5657 m², 1484 m², 836 m², 553 m² a 961 m².

4.1.3 Geologické a půdní poměry

Geologické poměry

Obrázek č. 4: Geologická mapa

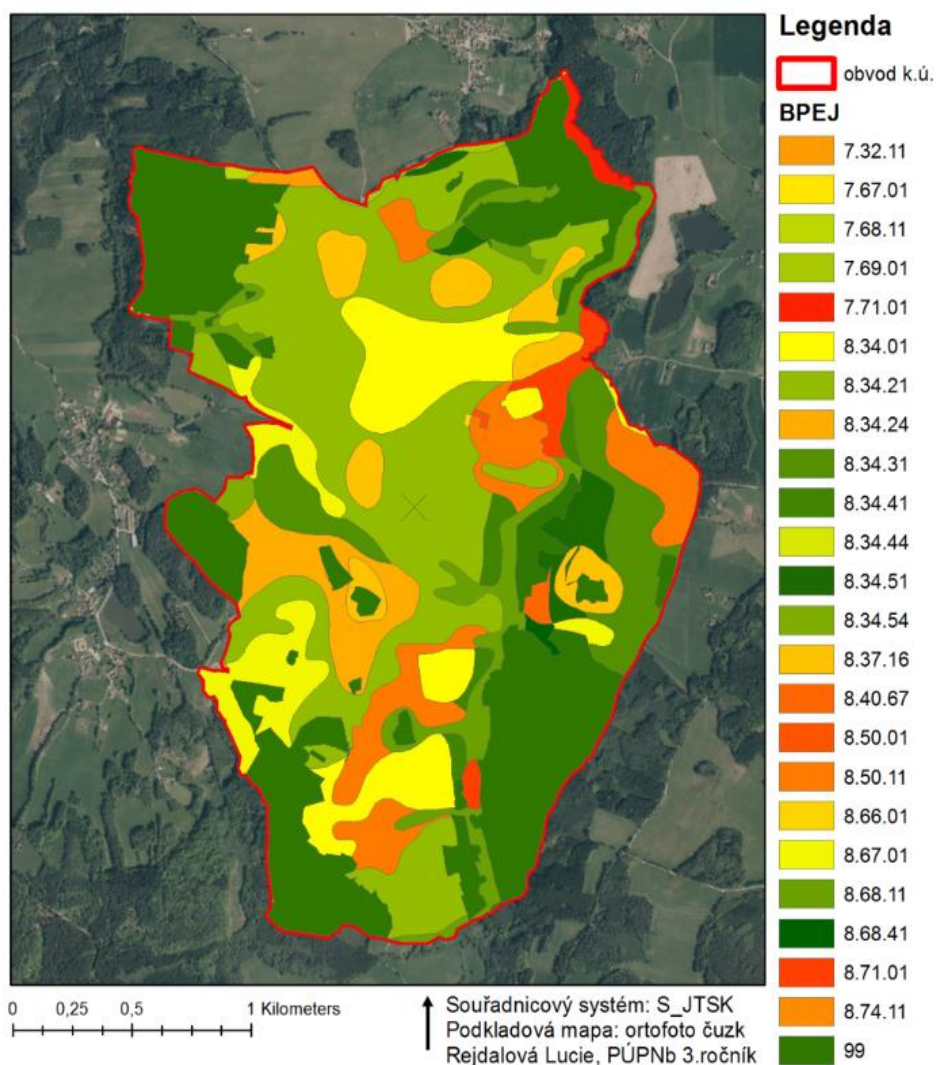

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Z geologické mapy 1:50 000 byly čerpány informace o geologickém podloží území Slavče. Zvolené katastrální území spadá do moldanubické oblasti, soustavy Český masiv – krystalinikum a prevariské paleozoiku, regionu magmatity v moldanubiku. Geologický podklad obce Slavče je tvořen vyvřelými žulovými tělesy. V severní části se v malém množství vyskytuje hornina apelit. Poblíž Klenského a Keblanského potoka je zde zastoupená oblast kvartér s písčito-hlinitým až hlinito-písčitým sedimentem. Dále se podél řek vyskytuje hlína, písek, štěrk a smíšený sediment.

Pedologické poměry

Obrázek č. 5: BPEJ vyskytující se v území

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

V řešeném území se nacházejí především pozemky s mírným sklonem 3-7° a všestrannou expozicí. Nachází se zde dva druhy kambizemě – modální a dystriická. Kolem vodních toků je v malém množství kambizem oglejená, glej fluvický a fluvizem (Kozák, 2009).

Tabulka č. 16: Přehled hlavních půdních jednotek vyskytující se v území

HPJ	Název	Výskyt
68	glej (GL), glej histický (GLo), glej zrašelinělý (GLo´), černice glejová zrašelinělá (CCqo´)	Na nivních uloženinách v okolí menších vodních toků, půdy úzkých depresí včetně svahů, obtížně vymežitelné, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim
37	kambizem litická (KAt), kambizem rankerová (KAs), ranker modální (RNm), pararendzina litická (PRt)	Na pevných substrátech bez rozlišení, v podorníci od 30 cm silně skeletovité nebo s pevnou horninou, slabě až středně skeletovité, v ornici středně těžké lehčí až lehké, převážně výsušné, závislé na srážkách
34	kambizem dystrická (KAd), kambizem modální mesobazická (KAma´), kryptopodzol modální (Kpm), kambizem arenická (KAr), kryptopodzol arenický (KPr)	Na žulách, rulách, svorech a fylitech, středně těžké lehčí až středně skeletovité, vláhově zásobené, vždy však v mírně chladném klimatickém regionu
50	kambizem oglejená (KAg), pseudoglej modální (PGm), pseudoglej kambický (PGk), pseudoglej dystrický (PGd), kambizem glejová (KAq)	Na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
71	glej fluvický (GLf), fluvizem glejová (FLq), černice fluvická glejová (CCfq), fluvizem glejová (FLq)	Na nivních uloženinách, popřípadě s podloží teras, při terasových částech širokých niv, středně těžké až velmi těžké, při zvýšené hladině vody v toku trpí záplavami
40	kambizemě, rendziny, pararendziny, rankery, regozemě, černozemě, hnědozemě	Půdy se sklonitostí vyšší než 12 stupňů, s různou skeletovitostí, vláhově závislé na klimatu a expozici
67	glej (GL), pseudoglej glejový (PGq)	Na různých substrátech často vrstevnatě uložených, v polohách širokých depresí a rovinných celků, středně těžké až těžké, při vodních tocích závislé na výšce hladiny toku, zaplavované, těžko odvodnitelné.
32	kambizem modální (KAmm), kambizem modální karbonátový (KAmc), kambizem arenická (KAr)	Na hrubých zvětralinách, propustných, minerálně chudých substrátech, žulách, syenitech, granodioritech, méně ortorulách, středně těžké lehčí s vyšším obsahem grusu, vláhově příznivější ve vlhčím klimatu

69	glej akvický (GLq), glej akvický zrašelinělý (GLqo'), glej histický (GLo), organozem (OR)	Na nivních uloženinách nebo svahovinách, převážně těžké, výrazně zamokřené, půdy depresí a rovinných celků
66	stagnoglej modální (SGm), stagnoglej histický (SGo), stagnoglej pelický (SGp), stagnoglej planický (SGpl)	Na písčích, jílech, slínech a nivních uloženinách, lehké až velmi těžké s vyšším obsahem organických látek, velmi nepříznivý vodní režim, nevhodné pro jeho úpravu.
74	glej povrchový zrašelinělý (GLco'), glej povrchový histický (GLco), pseudoglej glejový (PGq), pseudoglej hydroeluviovaný (PGw), glej akvický (GLq), glej hydroeluviovaný (GLw), stagnoglej modální (SGm)	Půdy středně těžké až velmi těžké, až středně skeletovité nacházející se ve svahových polohách, zamokřené se svahovými prameny, často zrašelinělé

(Vlastní zpracování, zdroj: Vyhláška č. 327/1998 SB., www.bpej.vumop.cz)

Tabulka č. 17: Charakteristika BPEJ vyskytující se v KÚ Slavče

BPEJ	KLIMATICKÝ REGION	HLOUBKA PŮDY	SKELETOVITOST	SKLON	EXPOZICE	CENA Kč/m ²	OCHRANA ZPF
7.68.11	MT 4 mírně teplý, mírně vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3-7 °	všesměrná expozice	1,33	5
8.37.16	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda mělká (0-30 cm)	středně skeletovitá (25-50%)	mírný sklon 3-7 °	všesměrná expozice	1,31	5
8.34.21.	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3-7 °	jih	4,08	1
8.34.51	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	střední sklon 7-12 °	sever	2,52	4
8.50.11.	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3-7 °	všesměrná expozice	2,44	3

8.34.01	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	rovina 0–3°	všesměrná expozice	5,08	1
8.68.11	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3–7°	všesměrná expozice	1,31	5
8.34.41	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	střední sklon 7–12°	jih	2,98	4
8.71.01	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	rovina 0–3°	všesměrná expozice	1,82	5
8.34.31	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3–7°	sever	3,38	2
8.40.67	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	výrazný sklon 12–17°	jih	1,22	5
8.50.11	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3–7°	všesměrná expozice	2,44	3
8.34.24	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	středně skeletovitá (25–50%)	mírný sklon 3–7°	jih	2,42	3
8.67.01	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	rovina 0–3°	všesměrná expozice	1,31	5

7.32.11	MT 4 mírně teplý, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Mírný sklon 3-7 °	všesměrná expozice	5,14	2
7.67.01	MT 4 mírně teplý, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Rovina 0-3°	Všesměrná expozice	1,31	5
7.69.01	MT 4 mírně teplý, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Rovina 0-3°	Všesměrná expozice	1,34	5
7.71.01	MT 4 mírně teplý, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Rovina 0-3°	Všesměrná expozice	2,11	5
8.34.44	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	středně skeletovitá (25-50%)	střední sklon 7-12 °	jih	1,81	5
8.34.54	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	středně skeletovitá (25-50%)	střední sklon 7-12 °	sever	1,51	5
8.50.01	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Rovina 0-3°	Všesměrná expozice	3,23	3
8.66.01	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	Rovina 0-3°	Všesměrná expozice	1,31	5
8.68.41	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	střední sklon 7-12 °	jih	1,28	5
8.74.11	MCH 8 mírně chladný, vlhký	půda hluboká, půda středně hluboká (od 30 cm)	bezskeletovitá, slabě skeletovitá (do 25%)	mírný sklon 3-7 °	Všesměrná expozice	1,23	5

(Vlastní zpracování, zdroj: [www. bpej.vumop.cz](http://www.bpej.vumop.cz))

4.2 Hospodářské využití území

Zemědělská výroba

Podle nadmořské výšky, průměrné teploty a průměrných srážek spadá dané území do bramborářské výrobní oblasti, podoblasti B2.

Dle LFA (Less Favoured Areas) v překladu méně příznivé oblasti, je území zařazeno do oblasti „Ostatní OA“ (28,5 % ZP). Výnosnost území je <34 bodů a průměrný počet v ČR je 42 bodů. V ostatní oblasti je podíl pracovníků v zemědělství, rybářství a lesnictví ≥ 8 %.

V území nedochází k pěstování obilnin, v rámci ekologického zemědělství byla v území orná půda převedena na trvalý travní porost. Ve statistických údajích KN obce Slavče je na území 1 581 722 m² orné půdy. V současné době je tato orná půda zatravněna. Tyto pozemky jsou v dnešní době využívány jako pastviny a pro účel produkce a sklizně sena. Zemědělská půda je pravidelně obhospodařována sečením. Dříve se v území pěstovala řepka, brambory, kukuřice.

Na zájmovém území působí Zemědělské družstvo Slavče, které obhospodařovává zemědělské pozemky a zabývá se chovem skotu masných plemen, jako jsou Aberdeen angus, Masný simentál a Charolais. Zemědělské družstvo Slavče vlastní 198,52 ha půdy. Dále se v území nachází 28,68 ha pozemků, které vlastní farma Dobrkov s.r.o. a BKV Kamenná spol. s.r.o., která vlastní 2,06 ha půdy. V území se nachází i soukromí vlastníci, kteří vlastní určitou rozlohu půdy. Pan Bedřich Beran – 2,06 ha pozemků, Jiří Marek – 22,75 ha, Martin Dvořák - 28,93 ha a Jaroslav Vítů 3,6 ha pozemků.

Za sídlem Záluží je k vidění bývalý vysokokapacitní teletník, který byl postaven roku 1987 a sloužil pro 3000 telat. Jedná se o architektonicky zanedbanou budovu, od roku 2000 zde sídlila společnost Bohemia Wood Company s.r.o., která vyráběla dřevěný nábytek a ostatní dřevěné výrobky a v roce 2013 společnost zanikla. Momentálně je teletník nevyužívaný.

V jihovýchodní části byly v roce 1987 postaveny zemědělské stavby (kravín, vepřín a stodoly). Dnes už se tyto zemědělské budovy nevyužívají. Skot v území není ustájený, celoročně využívají pastviny a v zimním období mají poskytnuté zimoviště.

Lesní výroba

Lesní společenstva v území spadají do lesní oblasti č. 12 Předhůří Šumavy a Novohradských hor podle vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů.

V území probíhá těžba mýtní, která slouží k obnově porostů, které musí mít alespoň věk 80 let, také na určitých místech probíhají prořezávky a zalesnění. V území se nacházejí spíše jehličnaté až smíšené lesy, nejvíce se zde vyskytují Smrk ztepilý (*Picea abies*), Borovice lesní (*Pinus sylvestris*), Buk lesní (*Fagus sylvatica*), Bříza bělokorá (*Betula pendula*), Lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Jedná se o lesy hospodářské. V území lesní pozemky zaujímají rozlohu 1 482 888 m².

Dle Zlatníka spadá území do čtvrtého vegetačního stupně bukového. Jedná se o nejrozšířenější vegetační stupeň a v České republice zabírá 42 % území.

V zájmovém území jsou lesní správou podle KN pověřeny Lesy České republiky Hradec Králové, Agromer spol. s.r.o. Hlincová Hora, Biotop s.r.o. České Budějovice. Část lesů spravují soukromí vlastníci a obec Slavče.

Zdravotní stav lesních porostů lze charakterizovat jako dobrý. Na porostech nebyly patrné žádné známky napadení chorobami či škůdci.

Nelegální těžba vltavínů

V území Slavče dochází k nelegální těžbě vltavínů už od roku 1999. Kopáči zde úmyslně devastují krajinu za záměrem nalezení vzácných vltavínů. Těžba výrazně narušuje místní krajinu, místní obyvatelé krajinu nazývají jako „měsíční“, jelikož se podobá povrchu Měsíce.

Nelegální těžba má v území negativní vliv na zemědělskou půdu, kde dochází k jejímu narušování. Dochází také k narušování lesních kultur. Lesy, které jsou v blízkosti vykopávaných jam nemají dostatek živin a pomalu vysychají. V dalším případě jsou podkopány i kořenové systémy a stromy popadají. Většina lesů je vykácena kopáči díky nelegální těžbě vltavínů. Jámy jsou hluboké více jak metr a půl a velmi rychle se plní vodou. To je velice nebezpečné jak pro lidi, tak pro divokou zvěř.

Obrázek č. 6: Zaplavené jámy po nelegální těžbě vltavínů

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Nejzatíženější lokality těžby v území jsou Zatačka a Parýz v jihozápadní části poblíž Dobrkovské Lhotky. V roce 2011 začala rekultivace oblasti Zatačka, kdy umělé vodní plochy vyměnily těžebně zničenou krajinu. Takto vypadala oblast před rekultivací a nyní po rekultivaci.

Obrázek č. 7: Těžební oblast v roce 2004 před rekultivací

(Zdroj: archivní ortofoto 2004)

Obrázek č. 8: Zrehabilitovaná oblast v roce 2018

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Naopak oblast Parýz zůstala zanedbaná. Zůstaly zde vykopané jámy plné vody a kriticky poškozený lesní porost. Možným řešením by byla rekultivace, která by se snažila navrátit krajinu do původního stavu.

Obrázek č. 9: Oblast Parýz

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Ostatní využití území

V území se nenachází velké firmy, ale pouze malí soukromí podnikatelé, jako jsou truhláři a tesaři. Dále se v území nachází Honební společenstvo Slavče, které sídlí v Dobrkovské Lhotce a jejich pracovní náplní je lov a odchyt divokých zvířat. Honební společenstvo je v území od roku 1992.

Obec Slavče je vybavena obecním úřadem, požární zbrojnicí, mateřskou školkou, poštou, knihovnou, kostelem, hřbitovem, sálem pro kulturní příležitosti, fotbalovým a dětským hřištěm, pultovou prodejnou potravin.

Dále se v území vyskytuje sbor dobrovolných hasičů, TJ. Slavče. Každoročně se zde konají kulturní akce jako je masopust a májka.

Komunální odpad

Odvoz tuhého domovního odpadu a odpadu separovaného je pro obec zajišťován externí firmou Marius Pedersen, akciová společnost. Tuhý domovní odpad je odvážen do města Borovany na řízenou skládku každé pondělí, tříděné plasty a papír jsou vyváženy 1x za 14 dní a sklo 1x za měsíc.

Zásobování plynem

Území obce Slavče není plynofikováno, vzhledem k poloze obce, jejímu charakteru a velikosti se plynofikace a využívání zemního plynu k vytápění a ohřevu teplé užitkové vody ani nepředpokládá.

Vodovod

Občané Slavče jsou zásobováni vodou ze skupinového vodovodu, který je napojen na vodojem Slavče. Zásobení vodou spravuje společnost Čevak, akciová společnost. Hlavním zdrojem pitné vody je prameniště Kohout, kde je surová voda upravována a natéká do vodojemu.

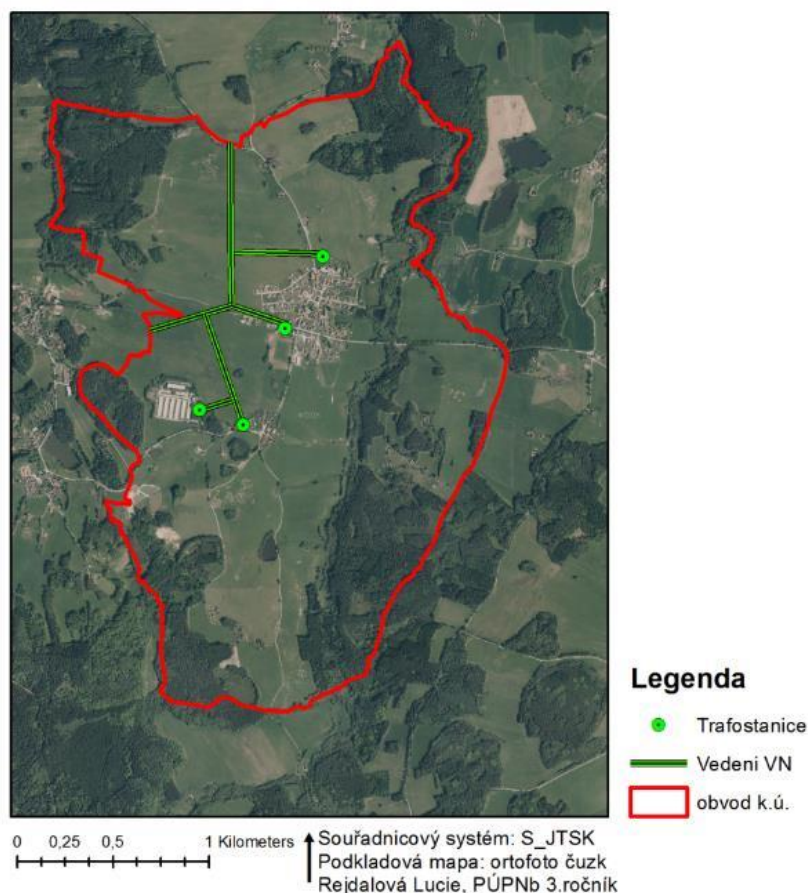
Kanalizace

Momentálně ČOV v území není zřízena a každá nemovitost má svojí domácí čistírnu odpadních vod. V intravilánu obce jsou dvě vodní nádrže, které jsou využívány pro biologické čištění.

Nadzemní vedení vysokého napětí

Katastrálním územím vede od severu k jihu jedno nadzemní vedení VN, které má napětí 22kV a jsou na něj napojené trafostanice.

Obrázek č. 10: Nadzemní vedení VN

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

4.3 Vyhodnocení výsledků podrobných terénních průzkumů

4.3.1 Dopravní systém

Územím vedou 3 silnice III. třídy, které mají číslo 14621, 14622 a 1546-2. Silnice č. 14621 je široká 6 m a má dobrý stav. Vede ze severu od sousedních Mohuřic, přes intravilán obce Slavče pokračuje jižně na osadu Záluží a ze Záluží končí v sousední Dobrkovské Lhotce. Jedná se o nejvíce zatíženou komunikaci. Komunikace č. 1546-2 vykazuje dobrý stav a je široká 6 m. V intravilánu je napojena na silnici č. 14621 a východně vede do sousedního Chvalkova. Poslední silnice č. 14622 se v území vyskytuje jen v malém měřítku, napojuje se na silnici č. 14621 v severní části území. Řešené území neprotíná žádná jiná důležitá komunikace, tím pádem je v území malý silniční provoz a území zde není provozem znečištěno.

Komunikace III. třídy tvoří hlavní kostru dopravního systému v celém území. Na silnice III. třídy jsou následně napojeny místní a účelové (polní) komunikace,

kteří umožňují přístup k soukromým objektům. Místní komunikace jsou většinou jednopruhové bez odvodňovacích příkopů. Polní cesty jsou většinou nezpevněné bez odvodňovacích příkopů. Celkem se v území nachází 6 km polních cest.

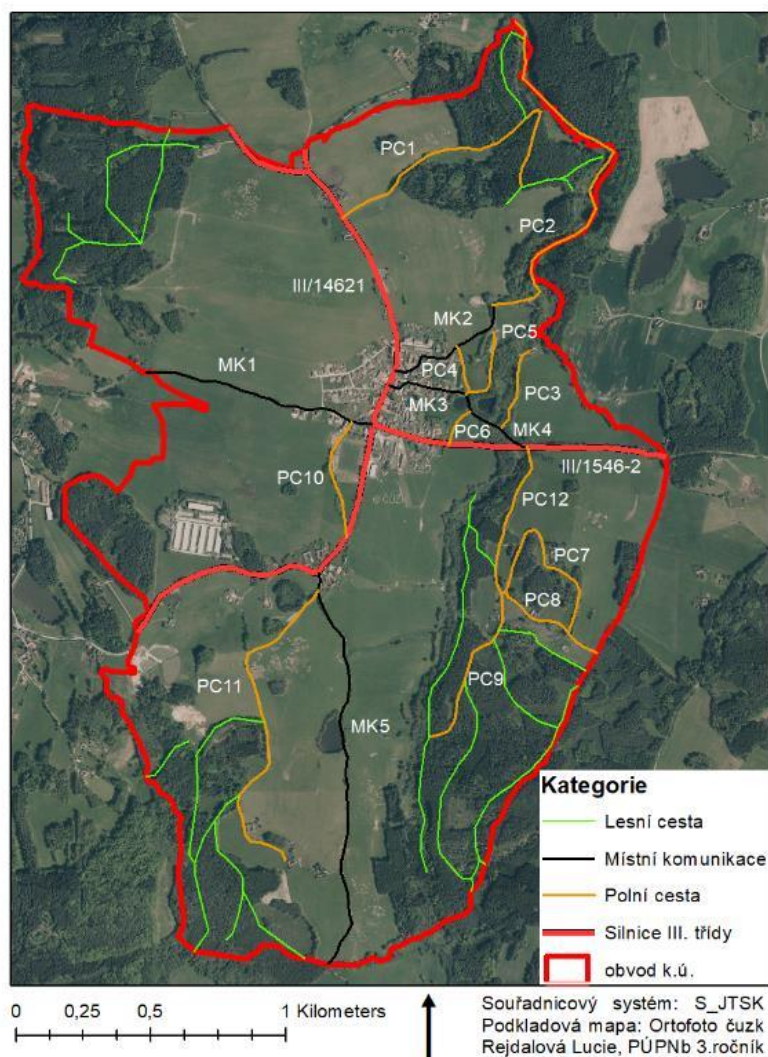
Tabulka č. 18: Přehled komunikací v KÚ Slavče

Kategorie/označení	Délka a šířka (m)	Popis	Návaznost
Silnice III. třídy/III. 14621	2517/6	Dvoupruhová asfaltová silnice, prochází celým katastrálním územím, vede přes intravilán Slavče a Záluží	Mohuřice a Dobrkovská Lhotka
Silnice III. třídy/III. 14622	364/5	Dvoupruhová asfaltová komunikace, bez odvodňovacích příkopů, podél liniové prvky	III/14621
Silnice III. třídy/III. 1546-2	1102/2	Dvoupruhová asfaltová komunikace, vede z intravilánu do Chvalkova, odvodňovací příkopy, podél TTP a liniové prvky	III/14621
Místní komunikace/MK1	880/3	Asfaltová cesta, odvodňovací příkopy, přes intravilán podél TTP, rozptýlená zeleň	III/14621
Místní komunikace/MK2	506/3-4	Asfaltová starší cesta podél pastvin, bez odvodňovacích příkopů	III/14621 a PC2
Místní komunikace/MK3	258/5	Asfaltová cesta procházející intravilánem obce Slavče	III/14621 a MK4
Místní komunikace/MK4	357/3	Místy zpevněná a asfaltová cesta, bez odvodňovacích příkopů, podél umělých vodních nádrží	MK3 a III/1546-2
Místní komunikace/MK5	1527/4	Asfaltová cesta podél pastvin a Vojtova rybníku.	III/14621
Polní cesta/PC1	1162/3	Nezpevněná, zatravněná cesta podél pastvin a lesa.	III/14621
Polní cesta/PC2	1637/3	Zemní nezpevněná cesta, vyjeté koleje, podél TTP, lesa a Klenského potoka. Vede zde turistická (červená) stezka. Cesta vede na hranicích katastrálního území.	MK2
Polní cesta/PC3	320/3-4	Zemní nezpevněná cesta vedena lesem, podél Klenského potoka, jednostranný odvodňovací příkop.	MK4
Polní cesta/PC4	191/2-3	Polní cesta vedená v TTP, nepatrně vyjeté koleje, málo používaná.	MK2 a MK3

Polní cesta/PC5	281/3	Zemní cesta, vyjeté koleje. Podél lesa a TTP.	PC4
Polní cesta/PC6	149/4	Bývalá polní cesta vedena přes TTP, téměř zarostlé koleje, dnes už se nevyužívá.	MK4 a III/1546-2
Polní cesta/PC7	754/3-4	Zpevněná zemní cesta, podél TTP a lesa, vyjeté koleje.	PC12 a PC8
Polní cesta PC8	430/4	Zpevněná cesta, podél TTP a lesa.	PC12
Polní cesta/PC9	650/3	Zpevněná cesta z části asfaltová a štěrková, vedena podél TTP a lesa.	PC12
Polní cesta/PC10	458/3	Nezpevněná, z části zatravněná cesta, vedena podél fotbalového hřiště. Podél této cesty vede turistická cesta.	MK1 a III/14621
Polní cesta/PC11	1281/4	Zemní nezpevněná cesta s vyjetými kolejemi, podél pastviny a les	MK5
Polní cesta/PC12	580/3-4	Asfaltová cesta bez odvodňovacích příkopů, podél TTP a lesa.	III/1546-2 a PC9

(Zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek č. 11: Dopravní síť v území

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Pěší a turistické trasy

Díky okolní malebné krajině vedou přes území pěší a cykloturistické trasy. Cyklostezka č. 1128 Paměti slepičích hor vede přes území Slavče. Je dlouhá 53 km, ale lze rozdělit do kratších okruhů. Naučná stezka seznamuje cykloturisty se zajímavostmi Slepíčních hor. Cesta vede lesními cestami a silnicemi II. a III. třídy přes obce a města, které jsou vyznačeny na mapě viz obrázek č. 12.

Obrázek č. 12: Cyklostezka č. 1128 Paměti Slepíčních hor

(Zdroj: www.vyletnik.cz)

Přes území Slavče vede pěší trasa na vrchol Kohout. Pěší trasa je značena červenou barvou a vede lesními cestami přes: Trhové Sviny – Svatá Trojice – Louzův Mlýn (Slavče) - Záluží – Lhotka – Kohout rozcestí, kde je pěší cesta napojena na zelenou barvu a vede až na vrchol Kohoutu (871 m n.m.).

4.3.2 Ochrana půdy

V území se nenachází orná půda, všechna byla v rámci EZ zatravněna a nyní je využívána pro chov skotu. Tudíž osevňovací postup a míra erozního ohrožení není vypočítána.

V území je půda degradovaná vlivem nefunkčních odvodňovacích zařízení. Díky tomu se v území nachází množství zamokřených ploch. V severní části Slavče je v blízkosti odvodňovacího zařízení velká zamokřená plocha, která má funkci mokřadu s vlhkomilnou vegetací.

Po prozkoumání stavu odvodňovacích skruží, lze konstatovat, že mají nefunkční stav. Skruže jsou uvnitř zabahněné a v okolí velice promáčené, jak lze pozorovat na obrázku č. 12.

Obrázek č. 13: Nefunkční odvodňovací skruže

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Další degradací půdy je nadměrná pastva skotu. Jak už bylo řečeno, v území je upřednostňována živočišná výroba nad rostlinnou. Vlivem pastvy se v půdě vytváří v určitých částech území četné kruhové útvary. Během terénního průzkumu bylo zjištěno, že na pastvinách tyto kruhové útvary vznikají nadměrným pohybem hospodářských zvířat kolem napajedel a krmelců. Místní zemědělci rozmístí ují napajedla a krmelce pokaždé na jiná místa, aby se půda příliš neničila, obnovoval se růst trávy, a tak se pastviny vrátily do původního stavu.

Obrázek č. 14: Poničená půda pastvou

(Zdroj: vlastní fotodokumentace, ortofoto ČÚZK)

Obrázek č. 15: Detail poničených pastvin (kruhové tvary)

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

4.3.3 Poměry v oblasti vod

Vodní toky

Klenský potok

Rozloha povodí Klenského potoka zabírá 11,87 km² a celková délka toku je 15,606 km. Klenský potok je hlavní vodotečí v území, který protéká přes celé katastrální území východně od intravilánu obce Slavče a v území je dlouhý 4,54 km. Jedná se o levostranný a největší přítok Svinenského potoka. Potok je v území rozvětčován levostrannými i pravostrannými přítoky a pramení do rybníku Vojtův a do bezejmenných rybníků v intravilánu. Klenský potok protéká lesním porostem nebo kolem trvalého travního porostu. Správcem Klenského potoka je Povodí Vltavy, s. p. V následující tabulce je uveden seznam přítoků.

Číslo povodí: 1-06-02-0640-0-00

Obrázek č. 16: Klenský potok

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Tabulka č. 19: Seznam přítoků Klenského potoka

Typ přítoku	ID	Délka (km)
LBP	116130004400	0,14
LBP	116130004600	0,29
LBP	116130004800	0,37
LBP	116130005000	0,15
PBP	116130005200	0,62
PBP	116130006000	0,22
LBP	116130006200	0,04
LBP	116130006600	0,35
LBP	116130006800	0,26
LBP	116130004200	0,88
PBP	116130006400	0,02

(Zdroj: vlastní zpracování)

Keblanský potok

Rozloha povodí Keblanského potoka od pramene k závěrnému profilu činí 11,87 km² a celková délka toku je 12,82 km. Povodí díky své malé rozloze zabírá okolo 30 % v katastrálním území. Keblanský potok je hlavní vodotečí sousedního území Dobrkovské Lhotky a do území Slavče zasahuje v severozápadní a jihozápadní části od intravilánu obce Slavče. Napájí vodou bezejmenné umělé vodní plochy vytvořené rekultivací na západní straně území. V severozápadní části území se nachází přítoky ke Keblanskému potoku, které vtékají do vodních nádrží. Keblanský potok je též levostranným přítokem Svinenského potoka a pramen vodoteče Keblanského potoka se nachází u hory Kohout. Vodní tok má přírodní charakter a je obklopen lesním a trvalým travním porostem. Keblanský potok spravují Lesy ČR, s. p.

Číslo povodí: 1-06-02-0660-0-00

Obrázek č. 17: Keblanský potok

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Tabulka č. 20: Seznam toků Keblanského potoka v území

Název	ID toku	Délka toku v území (km)
Keblanský potok	116150000100	1,14
Bez názvu	116150002100	0,48
Bez názvu	116150001400	0,71
Bez názvu	116150001800	0,06
Bez názvu	116150000600	0,54
Bez názvu	116150001700	0,53

(Zdroj: vlastní zpracování)

Vodohospodářské zařízení

V intravilánu obce jsou dvě umělé vodní nádrže, které slouží pro biologické a sedimentační účely. Druhá vodní nádrž je součástí biocentra BC5.

Obrázek č. 18: Umělé vodní nádrže v intravilánu území

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Vojtův rybník, který je napájen vodou z Klenského potoka je v území využíván pro chov ryb a jako zdroj požární vody.

Obrázek č. 19: Vojtův rybník

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Odvodnění

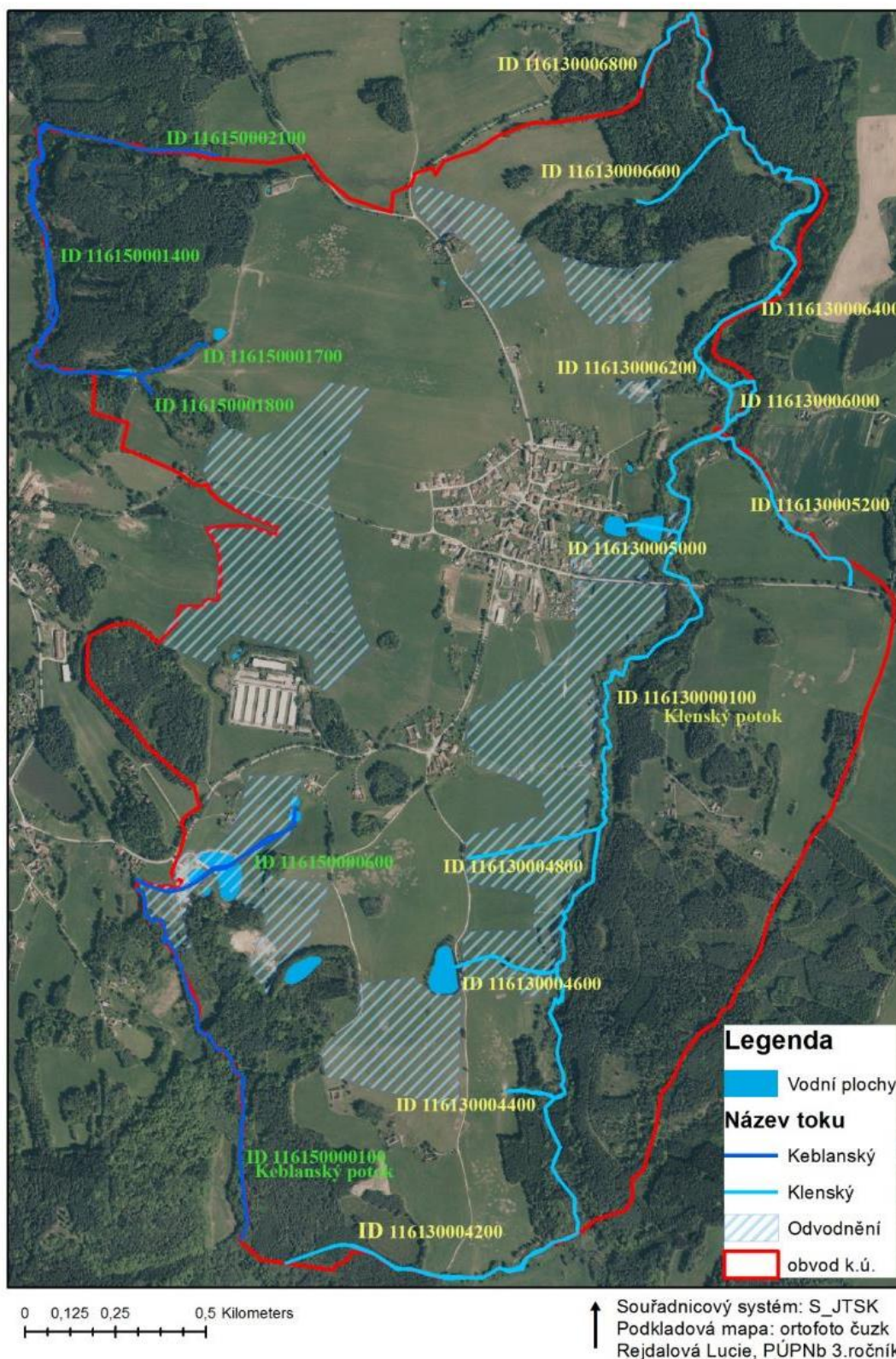
Velkým problémem v území je poničené odvodnění, které bylo v 70. až 80. letech postaveno. Jedná se o systém podzemních potrubí a drenážních šachtic. Díky porušenému odvodnění je v území velký počet zamokřených ploch. V severní části, při příjezdu do katastrálního území Slavče, je po levé straně velká zamokřená plocha, která má rozlohu 3740 m² s výskytem vlhkomilné vegetace. Většina zamokřených ploch jsou využívána jako napajedla pro hospodářská zvířata. Další velká zamokřená plocha stejného charakteru se nachází poblíž Vojtova rybníku.

Obrázek č. 20: Zamokřená plocha sloužící jako napajedlo pro skot

(Zdroj: vlastní fotodokumentace)

Obrázek č. 21: Vodohospodářské poměry

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

4.4 Krajina a příroda

Geomorfologie

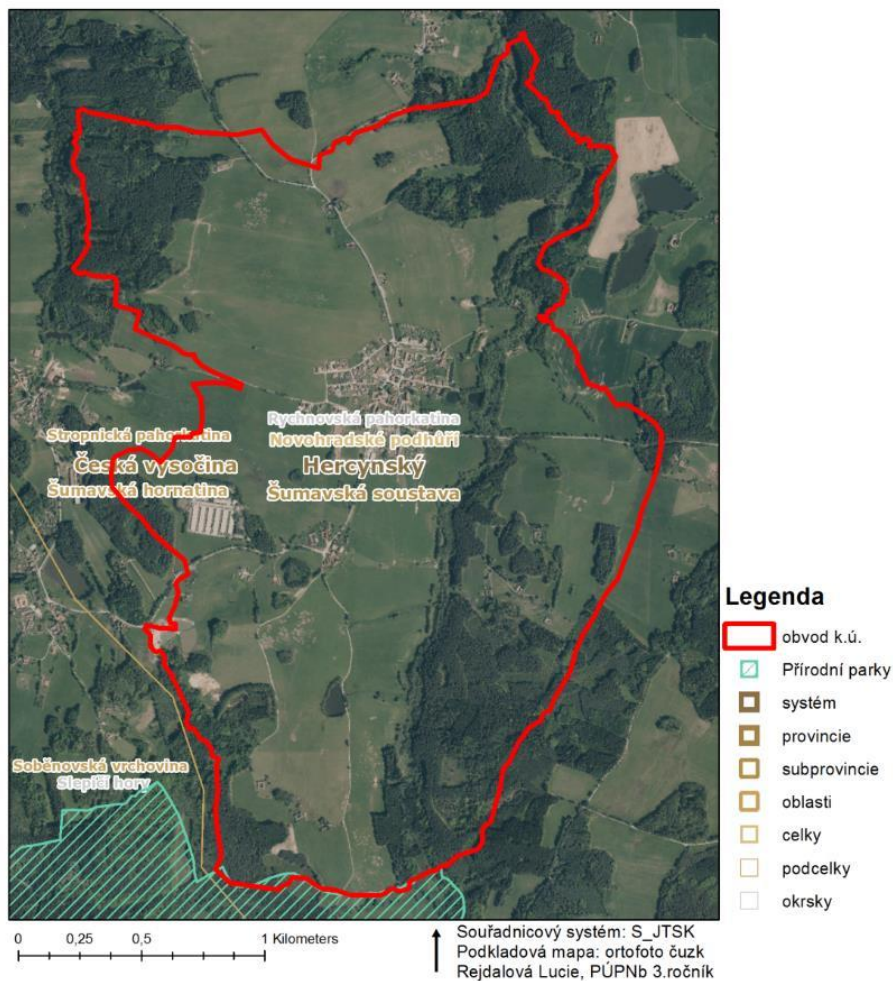
Území spadá do kategorie	Hercynská podprovincie
Provincie:	Česká Vysočina
Subprovincie:	Šumavská soustava
Oblast:	Šumavská hornatina
Celek:	Novohradské podhůří
Podcelek:	Stropnická pahorkatina
Okrsek:	Rychnovská pahorkatina
Bioregion:	Českokrumlovský

Území se nachází v bioregionu č. 1.43 Českokrumlovský, který leží na jihu jižních Čech a svými výběžky zasahuje do Rakouska. Zabírá východní část geomorfologického celku Šumavské podhůří a celek Novohradské podhůří. Jeho plocha v České republice činí 1595 km². V rámci jižních Čech a širší šumavské oblasti jde o region s vysokou biodiverzitou (Culek, 1996).

Katastrální území Slavče se nachází v geomorfologickém celku Novohradské podhůří, které je u nás děleno na 5 podcelků a je rozsáhlé 719 km². Rozděluje se na Kaplickou brázdou, Stropnickou pahorkatinu, Hornodvořišťskou sníženinu a Klopanskou vrchovinu. Jako pátým a posledním orografickým celkem je Soběnovská vrchovina, která na jižní straně přímo zasahuje do řešeného území. Soběnovská vrchovina sousedí na jihovýchodě s Novohradskými horami, na jihu a západě s Kaplickou brázdou, na severu a severovýchodě se Stropnickou pahorkatinou. Celková plocha je 161 km².

Obec Slavče leží na severním úpatí Slepíčních hor. Dominantní horou Slepíčních hor je Kohout, který je vysoký 870 m, druhou největší horou je Velký Kámen, který vystupuje do výšky 753 m (Chábera a kol., 1985).

Obrázek č. 22: Geomorfologické rozdělení

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Vyhodnocená současná trvalá vegetace

Tabulka č. 21: Seznam lesních porostů v území

Lesní porosty vyskytující se v území	
Jehličnaté stromy	Listnaté stromy
Jedle bělokorá (<i>Abies alba</i>)	Lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>)
Borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>)	Tis obecný (<i>Taxus baccata</i>)
Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>)	Jeřáb obecný (<i>Sorbus aucuparia</i>)
	Javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>)
	Javor mléč (<i>Acer platanoides</i>)
	Jírovec Maďal (<i>Aesculus hippocastanum</i>)
	Bříza pýřitá (<i>Betula pubescens</i>)
	Habr obecný (<i>Carpinus betulus</i>)
	Dub letní (<i>Quercus robur</i>)
	Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>)

(Zdroj: vlastní zpracování)

Trvalé travní porosty

Trvalý travní porost je v území nejvíce zastoupen díky zatravnění veškeré orné půdy. Zabírá 217 ha, což je 41 % z celého katastrálního území. Skoro většina jsou využívány jako pastviny.

Rozptýlená zeleň

Rozptýlená zeleň se v území nachází v podobě liniových prvků a plošných útvarů. Podél komunikací, vodních toků a vodních ploch. Zabírá pouze 4 278 m², což je 0,08 % z celého území.

Aktuální stav

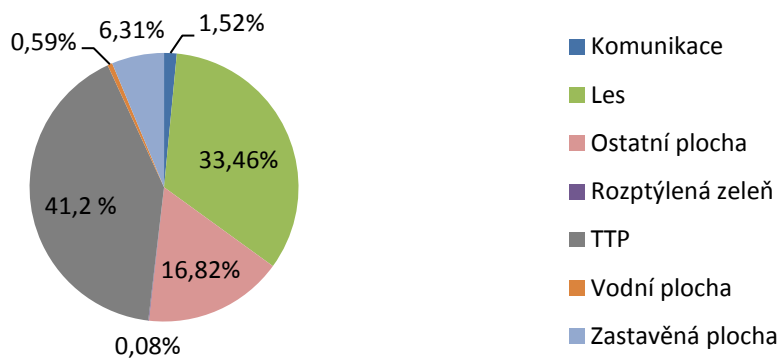
Podle výstupu viz. obrázek 23 je patrné, že nejvíce je zde zastoupený trvalý travní porost, který leží v řešeném území z 41,22 %. Další rozšířenou kulturou jsou lesy, které mají 33,46 %. Mezi ostatní plochy byly zařazeny pozemky, které jsou poničené nelegální těžbou vltavínů, pozemky zamokřené vlivem nefunkčního odvodňovacího systému a pozemky poničené vlivem pastvy skotu. Zastavěná plocha zabírá 6,31 % z území a vodní plocha 0,59 %.

Tabulka č. 22: Výměra kultur nacházející se v území

Kultura	Výměra (m ²)
Komunikace	79996
Les	1 760 363
Ostatní plocha	884 796
Rozptýlená zeleň	4278
TTP	2 168 892
Vodní plocha	30 865
Zastavěná plocha	332 045

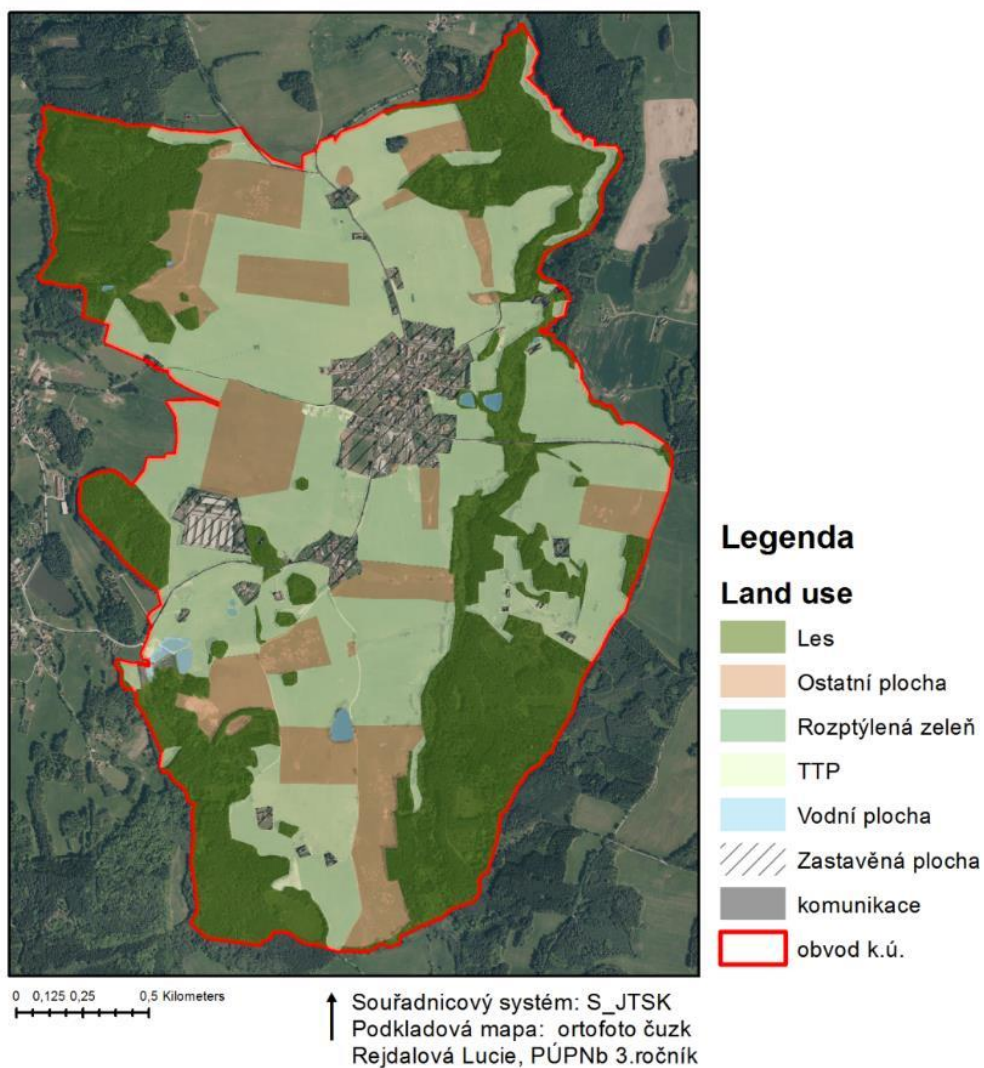
(Zdroj: vlastní zpracování)

Graf č. 1: Procentuální zastoupení kultur v území

(Zdroj: vlastní zpracování)

Obrázek č. 23: Současný stav zastoupených kultur v území

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Stupeň ekologické stability (SES)

Tabulka č. 23: Vyhodnocení SES

Kultura	Výměra (m ²)	SES koeficient	Přepočítaná výměra SES (m ²)
Komunikace	79996	0	0
Les	1 760 363	4	7041452
Ostatní plocha	884 796	2	1769592
Rozptýlená zeleň	4278	3	12834
TTP	2 168 892	3	6506676
Vodní plocha	30 865	4	123460
Zastavěná plocha	332 045	0	0
Výměra celkem	5261235		15454014

(Zdroj: vlastní zpracování)

$$SES = \frac{15454014}{5261235} = 2,94$$

Stupeň ekologické stability má hodnotu 2,94. To znamená, že řešené území spadá do středně až vysoce stabilní kategorie. Jedná se o krajinu s převažující přírodní složkou, jako jsou lesní porosty, trvalý travní porost a vodní plochy.

Koeficient ekologické stability (KES)

- Stabilní plochy: lesní pozemky, rozptýlená zeleň, trvalý travní porost a vodní plochy
- Nestabilní plochy: zastavěná plocha a ostatní plocha (zamokřené plochy, degradované plochy vlivem chovu skotu a pozemky poničené nelegální těžbou vltavínů)

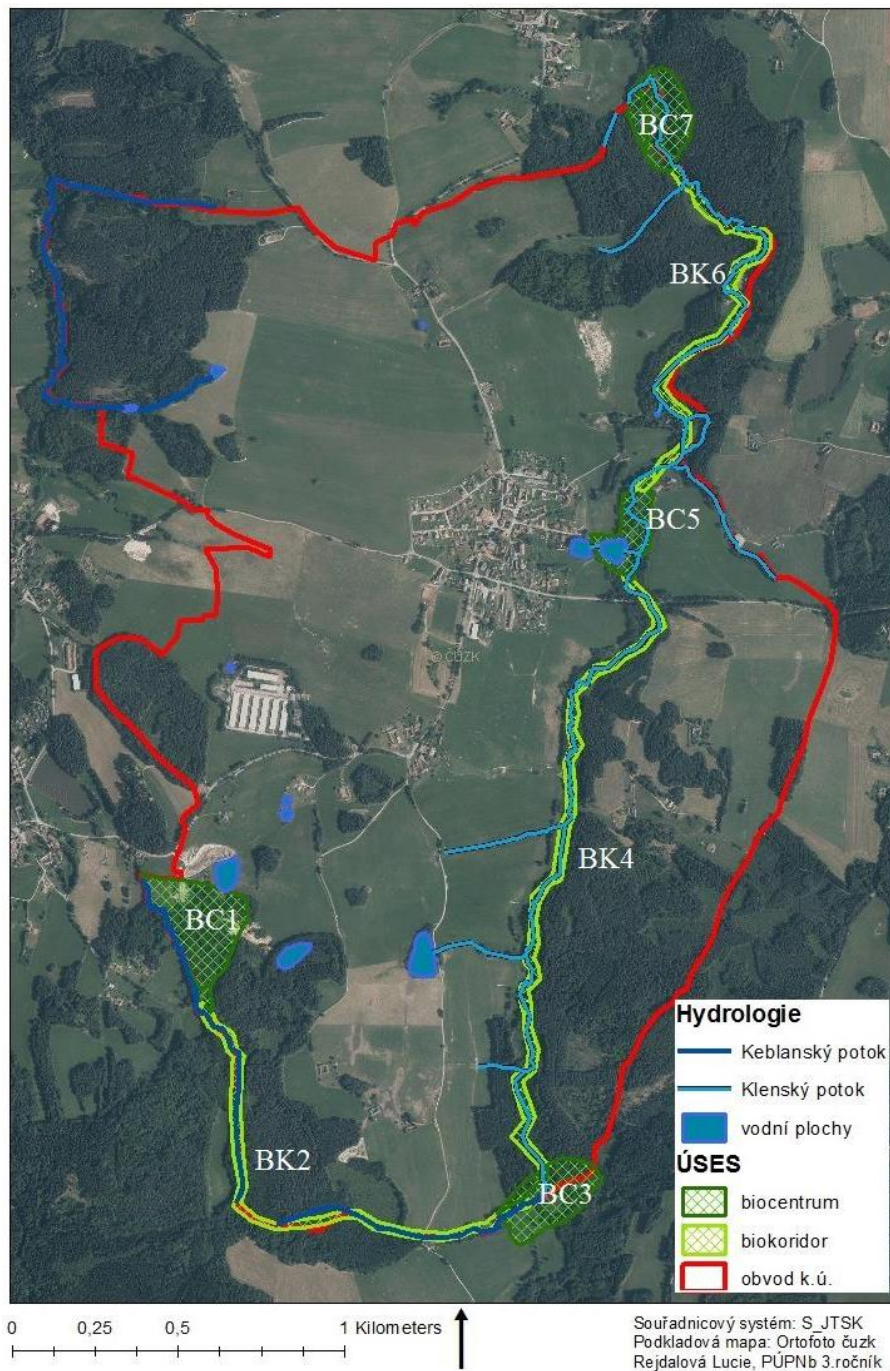
$$KES = \frac{3\,964\,398}{1\,296\,837} = 3,07$$

Z vypočítané hodnoty 3,07 je patrné, že se jedná o území s přírodní a přírodě blízkou krajinou. Krajina je charakterizována výraznou převahou ekologicky stabilních kultur a nízkou intenzitou využívání krajiny člověkem.

Územní systém ekologické stability

Tato kapitola popisuje prvky skladebné ÚSES, které zasahují do zájmového katastrálního území Slavče. Podkladem pro vymezení ÚSES byl použit Územní plán obce Slavče projektovaný Ing. arch. Jiřím Rampasem.

Obrázek č. 24: Mapa ÚSES

(Zdroj: WMS služby, program ArcGIS)

Tabulka č. 24: Skladebné prvky ÚSES v území

Označení Název	Plocha/délka	Popis
BC 1 Pod Lhotkou	4 ha	Funkční lokální biocentrum tvořené lesem a lučními porosty, kterými protéká Keblanský potok. Doprovod vodoteče tvoří Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Vrba bílá (<i>Salix alba</i>), Bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>). Dále také Borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), Dub letní (<i>Quercus robur</i>) a Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>). Biocentrum má dobré úkrytné podmínky pro ptactvo i zvěř.
BC 3 Nad Klením	4 ha	Funkční lokální biocentrum tvořené lesem a lučními porosty. Podél vodoteče Klenského potoka se vyskytuje Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Vrba bílá (<i>Salix alba</i>) a Střemcha obecná (<i>Prunus padus</i>). Lesním porostem je borový les s příměsí listnatých stromů například Buk lesní (<i>Fagus sylvatica</i>), Dub zimní (<i>Quercus petraea</i>), Bříza pýřitá (<i>Betula pubescens</i>). Biocentrum má dobré podmínky pro úkryt ptactva i zvěře.
BC 5 U Slavče	3 ha	Funkční lokální biocentrum tvořené lučními porosty, mokřady, pobřežní vegetací a vodotečí. Doprovod Klenského potoka tvoří Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>), a Bez černý (<i>Sambucus nigra</i>). V bylinném patře místy porosty Kopřiv dvoudomých (<i>Urtica dioica</i>), na lukách polopřirozená směs s výskytem Pryskyřníku omějolistého (<i>Ranunculus aconitifolius</i>)
BC 7 Mohuřické	4,5 ha	Funkční lokální biocentrum tvořené lučními porosty, mokřadem, pobřežní vegetací, lesem a vodotečí. Kolem Klenského potoka se vyskytuje Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>) a Vrba bílá (<i>Salix alba</i>). Biocentrum je orámované lesním společenstvem, které tvoří Borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), Ptačinec žabinec (<i>Stellaria media</i>) a Metlice trsnatá (<i>Deschampsia cespitosa</i>).

BK 2 Pod Slavečským rybníkem	1,4 km	Funkční lokální biokoridor vycházející z biocentra Pod Lhotkou, pokračuje Keblanským potokem proti jeho toku k jihu. Je tvořen kombinací lučních, lesních a mokřadních společenstev. Podél mokřadů se vyskytuje Blatouch bahenní (<i>Caltha palustris</i>). Podél potoka je k vidění Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Vrba bílá (<i>Salix alba</i>), Bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>) a Střemcha obecná (<i>Prunus padus</i>). V lesním porostu je například Borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>), Dub zimní (<i>Quercus petraea</i>).
BK 4 Klenský potok	2,4 km	Funkční lokální biokoridor, který je veden tokem Klenského potoka směrem k biocentru U Slavče. Je tvořen kombinací lučních a lesních společenstev. Místně je biokoridor proložen mokřady, kde jsou k vidění Blatouchy bahenní (<i>Caltha palustris</i>). Doprovod potoka tvoří Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Vrba bílá (<i>Salix alba</i>), Bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>), Střemcha obecná (<i>Prunus padus</i>), borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>) a Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>).
BK 6 U Louzova mlýna	1,4 km	Funkční lokální biokoridor vycházející z biocentra U Slavče, dále pokračuje tokem Klenského potoka k severu do Mohuřického biocentra. Tvoří kombinaci lučních, lesních a mokřadních společenstev jako je například Blatouch bahenní (<i>Caltha palustris</i>) a Ostřice štíhlá (<i>Carex acuta</i>). Podél potoka se vyskytuje Olše lepkavá (<i>Alnus glutinosa</i>), Vrba bílá (<i>Salix alba</i>) a Bříza bradavičnatá (<i>Betula verrucosa</i>). V lesním společenstvu se nachází borovice lesní (<i>Pinus sylvestris</i>), Dub zimní (<i>Quercus petraea</i>) a Smrk ztepilý (<i>Picea abies</i>).

(Zdroj: Územní plán Slavče, vlastní zpracování)

5 ZÁVĚR

Pro bakalářskou práci bylo vybráno katastrální území Slavče, které se nachází 5 km od města Trhové Sviny. Cílem práce bylo zdokumentovat okolní krajinu, seznámit se s jejími přednostmi a popsat problémy tamějšího prostředí. Bylo potřeba shromáždit si veškeré informace a podklady o území, provést podrobný průzkum terénu a následně výsledky analyzovat.

Katastrální území Slavče leží v malebné krajině v Novohradském podhůří. V severní části výše uvedené oblasti se vzpínají Slepíčí hory, kterým dominuje hora Kohout. Jedná se o lokalitu, která je velkým lákadlem pro turistiku. Po celkovém průzkumu lze konstatovat, že území je poměrně stabilní krajinou, kde převládá trvalý travní porost, rozsáhlé lesní společenstvo a vodní plochy. Vodní toky mají dobrý stav a v letním období nevykazují známky eutrofizace. V rámci ekologického zemědělství byla v území orná půda převedena na trvalý travní porost využívaný jako pastvina. V území probíhá pouze živočišná výroba, a to chov skotu masných plemen – Aberdeen angus, Masný simentál a Charolais.

KÚ Slavče a jeho okolí je hodně známé díky lokalitám, kde se nachází vzácné vltavíny. V území Slavče se s nelegální těžbou těchto nerostů začalo už od roku 1999 a pokračuje do dnes. Dnes už těžba není tak intenzivní jako v minulých letech, kdy byla na tomto území provozována hlavně na třech velkých lokalitách. Největší a nejzatíženější lokalita se v rámci rekultivace začala od roku 2011 najatou firmou přeměňovat na tři vodní plochy a tůň, které jsou dnes součástí biocentra BC1 a slouží jako útočiště pro vodní živočichy. Druhá oblast byla vlastníkem pozemku pouze zahrnuta vytěženou půdou a ve třetí části zůstaly vykopané jámy plné vody a kriticky poškozený lesní porost. Možným řešením by zde byla rekultivace, která by se snažila navrátit krajinu do původního stavu.

Hlavním problémem zkoumaného území je nefunkční odvodnění, které bylo vybudováno v 80. až 90. letech, ale v dnešní době je již značně poničené. Jedná se o systém drenážních potrubí a šachtic. Během průzkumu bylo zjištěno, že u většiny šachtic je uvnitř i v okolí stojatá voda zanesená bahnem. Nachází se zde mnoho zamokřených ploch. Některé vykazují velkou rozlohu s výskytem vlhkomilné vegetace. Během diskuse uvedl starosta obce Slavče, že tyto zamokřené plochy

mohou posloužit jako napajedla pro místní hospodářská zvířata, a že je na každém vlastníkově, jestli bude problematiku zamokření řešit.

Z hlediska dopravního systému jsou zdejší komunikace III. třídy a místní komunikace v dobrém stavu. Podle mého názoru by bylo vhodné zpevnit polní cesty a zrealizovat odvodňovací příkopy.

Bakalářská práce je vhodným podkladem pro komplexní pozemkovou úpravu v katastrálním území Slavče u Trhových Svinů.

Seznam zkratk

BC – Biocentrum

BK – Biokoridor

BPEJ – Bonitovaná půdně ekologická jednotka

ČÚZK – Český úřad zeměměřický a katastrální

CHKO – Chráněné krajinné oblasti

JPÚ – Jednoduchá pozemková úprava

JZD – Jednotná zemědělská družstva

KES – Koeficient ekologické stability

KN – Katastr nemovitostí

KoPÚ – Komplexní pozemková úprava

KÚ – Katastrální území

LDF – Langův dešťový faktor

MK – Místní komunikace

MVJ – Minářova vláhová jistota

ObPÚ – Obvod pozemkové úpravy

PC – Polní cesta

SES – Stupeň ekologické stability

SGI – Soubor geodetických informací

SPI – Soubor popisných informací

TTP – Trvalý travní porost

ÚSES – Územní systém ekologické stability

VKP – Významné krajinné prvky

ŽP – Životní prostředí

6 POUŽITÉ ZDROJE

- BLAŽEK, Vladimír. *Voda v České republice*. Praha. Consult. 2006. 253 s. ISBN 80-903482-1-1.
- BURIAN, Zdeněk, VÁCHAL, Jan, NĚMEC, Jan, HLADÍK, Jiří. *Pozemkové úpravy*. Praha. Consult. 2011. 207 s. ISBN 80-903482-8-9.
- CULEK, Martin (Ed.) *Biogeografické členění České republiky*. Praha. Enigma. 1996. 348 s. ISBN 80-85368-80-3.
- DUMBROVSKÝ, Miroslav. *Pozemkové úpravy*. Brno. Akademické nakladatelství CERM. 2004. 263 s. ISBN 80-214-2668-3.
- DUMBROVSKÝ, Miroslav. *Příspěvek k řešení vodního hospodářství krajiny v pozemkových úpravách: zkrácená verze habilitační práce*. Brno. VUTIUM. 2005. 44 s. ISBN 8021430826.
- HEJNÁK, Josef. *Geologické podklady pro krajínovorné programy*. Praha. Ministerstvo životního prostředí. 2004. 148 s. ISBN 8072123211
- CHÁBERA Stanislav (Ed.) *Jihočeská vlastivěda, Neživá příroda*. Č. Budějovice. Jihočeské nakladatelství. 1985. 269 s.
- JANDORA, Jan, STARA Vlastimil a STARÝ Miloš. *Hydraulika a hydrologie*. Brno: Akademické nakladatelství CERM, 2011. 186 s. ISBN 978-80-7204-739-0.
- JANEČEK, M. (Ed.) *Ochrana zemědělské půdy před erozí*. Praha. Česká zemědělská univerzita Praha. 2012. 113 s. ISBN 978-80-87415-42-9.
- JUNÁKOVÁ, Natália, BURÁK, Dušan. *Landscape design and urbanism*. Košice. Technická univerzita. 2015. 91 s.
- JŮVA, Karel. *Pozemkové úpravy*. 1. vyd. Praha. SZN. 1978. 255 s.
- KOVÁŘ, Daniel a KOBLASA, Pavel: *Kraj trojí tváře: Borovany, Ledenice, Trhové Sviny, Horní Stropnice, Nové Hrady, Žár, Žumberk, Jílovice, Olešnice, Slavče*. Vyd. České Budějovice. Sdružení obcí, 1998, 50 s.
- KOZÁK, Josef. *Atlas půd České republiky*. 2., upravené vyd. Praha: ČZU Praha. 2009. 149 s. ISBN 978-80-213-2008-6.
- KREŠL, Jiří. *Hydrologie*. Vyd. 1. Brno. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2001, 125 s. ISBN 8071575135
- KYSELKA, Igor, Jana HURNÍKOVÁ a Naděžda ROZMANOVÁ. *Koordinace územních plánů a pozemkových úprav: metodický návod*. Vyd. 1. Brno. VÚMOP. 2011. 61 s. ISBN 978-80-87361-07-8.

MADĚRA, Petr, ZÍMOVÁ, Eliška., *Metodické postupy projektování lokálního ÚSES*. Brno. Ústav lesnické botaniky, dendrologie a typologie LDF MZLU. 2005.

MARŠÍKOVÁ, Magdalena a MARŠÍK Zbyněk. *Dějiny zeměměřictví a pozemkových úprav v Čechách a na Moravě v kontextu světového vývoje*. Praha. Libri. 2007. 182 s. ISBN 978-80-7277-318-3.

MÍCHAL, Igor. *Ekologický generel ČSR*. Vyd.: Geografický ústav ČSAV, Brno 1985.

PIMENTEL, David. *Soil Erosion: A Food and Environmental Threat*. Cornell University. New York. Vol. 8. 2006. 119 s.

PODHRÁZSKÁ, Jana. *Návrh a hodnocení účinnosti systému komplexních opatření v pozemkových úpravách pro snížení škodlivých účinků povrchového odtoku: metodický návod*. Praha. VÚMOP. 2009. 96 s. ISBN 978-80-904027-7-5.

PODHRÁZSKÁ, Jana. *Projektování pozemkových úprav*. Brno. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita, 2006. 217 s. ISBN 8073570112.

QUITT, Evžen. *Klimatické oblasti Československa*. Praha. Academia. 1971. 73 s.

RAMPAS, Jiří. (Ed.) *Územní plán obce Slavče u Trhových Svinů, textová část*. SP Studio, s.r.o., Český Krumlov. 2010. 48 s.

RYBÁRSKY, Ivan, František ŠVEHLA a Erich GEISSÉ. *Pozemkové úpravy*. 1. vyd. Bratislava. ALFA. 1991. 357 s. ISBN 80-05-00873-2.

SKLENIČKA, Petr. *Základy krajinného plánování*. 2. vyd. Praha. Naděžda Skleničková. 2003. 321 s. ISBN 80-903206-1-9.

SOBÍŠEK Bořivoj, *Meteorologický slovník výkladový a terminologický*. 1. vyd. Praha. Ministerstvo životního prostředí České republiky. 1993. 594 s. ISBN 80-85368-45-5.

SYROVÝ S. (Ed.) *Atlas podnebí Československé republiky*. Praha. Ústřední správa geodézie a kartografie., 1958. 36 s.

TLAPÁK, Václav. *Voda v zemědělské krajině*. Praha. Zemědělské nakladatelství Brázda, 1992. 318 s. ISBN 80-209-0232-5.

TOLASZ, Radim., *Atlas podnebí Česka*. vyd. 1. Praha. Český hydrometeorologický ústav. 2007. 256 s. ISBN 978-80-86690-26-1.

TOMAN, František.: *Pozemkové úpravy*. Vyd. Brno. Mendelova zemědělská a lesnická univerzita. 1995. 144 s. ISBN 80-715-7148-2.

UHLÍŘOVÁ, Jana a Václav MAZÍN. *Metodika studie širších územních vazeb ochrany půdy a vody v komplexních pozemkových úpravách*. Praha. Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy. 2005. 31 s. ISBN 80-23948458.

VITIKAINEN, Arvo. *Nordic Journal of Surveying and Real Estate Research*. University of Technology. Helsinki. Vol. 1. 2004. 44 s.

VLASÁK, Josef, BARTOŠKOVÁ Kateřina. *Pozemkové úpravy*. Praha. Nakladatelství ČVUT. 2007. 168 s. ISBN 978-80-01-03609-9.

Zákony a vyhlášky

Zákon č. 139/2002 Sb. o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny

Vyhláška Ministerstva zemědělství č. 327/1998 Sb., Charakteristika bonitovaných půdně ekologických jednotek

Internetové zdroje

Česká geologická služba. WMS služby. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.geology.cz/extranet/mapy/mapy-online/wms

ČÚZK. Geoportál. Prohlížeč WMS služby. 2010. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: [www.geoportal.cuzk.cz/\(S\(vqno5cltqebvzc5tfhn0tybv\)\)/Default.aspx?mode=TextMe ta&side=wms.verejne&text=WMS.verejne.uvod&head_tab=sekce-03-gp&menu=311](http://www.geoportal.cuzk.cz/(S(vqno5cltqebvzc5tfhn0tybv))/Default.aspx?mode=TextMe ta&side=wms.verejne&text=WMS.verejne.uvod&head_tab=sekce-03-gp&menu=311)

ČÚZK. Státní správa zeměměřictví a katastru. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: <http://nahlizenidokn.cuzk.cz/VyberKatastrInfo.aspx>

DOLEŽAL, P. Metodický návod k provádění pozemkových úprav ve znění změny č. 2. Praha. Vyd. Státní pozemkový úřad. 2017. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.spucr.cz/frontend/webroot/uploads/files/2018/01/metodicky_navod_k_provade ni_pozemkovych_uprav_ve_zneni_zmeny_c7366.2_17366._77366._20177366.pdf

eKatalog. BPEJ.VÚMOP v. v. i. – Půdní služba. 2017. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.bpej.vumop.cz/

Lesy ČR. Lesní těžba. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.lesy.cz/drevo/lesni-tezba

MALÍK, Jan. Slavče. Sdružení růže. 2008. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.sdruzeniruze.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=500029&id=31040&p1=2557

Ministerstvo zemědělství. Pozemkové úprav – Nástroj pro udržitelný rozvoj venkovského prostoru, 2. aktualizované vydání. Praha. 2011 ISBN 978-80-7084-944-6. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.eagri.cz/public/web/file/103179/Pozemkove_upravy_2_vyd.pdf

Památkový katalog. Národní památkový ústav. 2015. [cit. 2018-04-16]. Dostupné z: <http://www.pamatkovykatalog.cz/>

Slavče. Oficiální stránky obce. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.slavce.cz

Vodohospodářská mapa. Výzkumný ústav vodohospodářský T. G. Masaryka. 2018. [cit. 2018-04-06]. Dostupné z: www.heis.vuv.cz

7 SEZNAMY

7.1 Seznam obrázků

Obrázek č. 1: Katastrální území Slavče u Trhových Svinů	26
Obrázek č. 2: Administrativní členění	27
Obrázek č. 3: Povodí IV. řádu vyskytující se v území.....	41
Obrázek č. 4: Geologická mapa	43
Obrázek č. 5: BPEJ vyskytující se v území.....	44
Obrázek č. 6: Zaplavené jámy po nelegální těžbě vltavínů	51
Obrázek č. 7: Těžební oblast v roce 2004 před rekultivací	51
Obrázek č. 8: Zrekultivovaná oblast v roce 2018	52
Obrázek č. 9: Oblast Parýz.....	52
Obrázek č. 10: Nadzemní vedení VN	54
Obrázek č. 11: Dopravní síť v území	57
Obrázek č. 12: Cyklostezka č. 1128 Paměti Slepíčích hor	58
Obrázek č. 13: Nefunkční odvodňovací skruže	59
Obrázek č. 14: Poničená půda pastvou	59
Obrázek č. 15: Detail poničených pastvin (kruhové tvary).....	60
Obrázek č. 16: Klenský potok.....	60
Obrázek č. 17: Keblanský potok	62
Obrázek č. 18: Umělé vodní nádrže v intravilánu území	62
Obrázek č. 19: Vojtův rybník.....	63
Obrázek č. 20: Zamokřená plocha sloužící jako napajedlo pro skot.....	63
Obrázek č. 21: Vodohospodářské poměry	64
Obrázek č. 22: Geomorfologické rozdělení	66
Obrázek č. 23: Současný stav zastoupených kultur v území	68
Obrázek č. 24: Mapa ÚSES	70
Obrázek č. 25: Čerpadlo odvádějící vodu ze skruže	87
Obrázek č. 26: Zamokřená plocha s vlhkomilnou vegetací	87
Obrázek č. 27: Bývalý teletník.....	88
Obrázek č. 28: Kostel sv. Filipa a Jakuba	88
Obrázek č. 29: Nevyužívané zemědělské stavby	88

7.2 Seznam tabulek

Tabulka č. 1: Rozdělení oblasti podle LDF	31
Tabulka č. 2: Vyhodnocení MVJ	32
Tabulka č. 3: Přípustná ztráta půdy vodní erozí.....	35
Tabulka č. 4: Vyhodnocení SES	36
Tabulka č. 5: Rozdělení stabilních a nestabilních ploch.....	36
Tabulka č. 6: Charakteristika klimatických oblastí MT3 a CH7	38
Tabulka č. 7: Měsíční přehled srážek (mm).....	39
Tabulka č. 8: Měsíční přehled teplot (°C).....	39
Tabulka č. 9: Relativní četnost směrů a síly větrů v létě (%)	39

Tabulka č. 10: Relativní četnost směrů a síly větrů v zimě (%)	39
Tabulka č. 11: Relativní četnost směrů a síly větrů v roce (%)	39
Tabulka č. 12: Měsíční přehled průměrné vlhkosti.....	40
Tabulka č. 13: Přehled hydrologických povodí nacházející se v KÚ Slavče.....	41
Tabulka č. 14: Seznam vodních toků v KÚ Slavče.....	42
Tabulka č. 15: Přehled vodních nádrží v KÚ Slavče	42
Tabulka č. 16: Přehled hlavních půdních jednotek vyskytující se v území	45
Tabulka č. 17: Charakteristika BPEJ vyskytující se v KÚ Slavče.....	46
Tabulka č. 18: Přehled komunikací v KÚ Slavče	55
Tabulka č. 19: Seznam přítoků Klenského potoka.....	61
Tabulka č. 20: Seznam toků Keblanského potoka v území	62
Tabulka č. 21: Seznam lesních porostů v území	66
Tabulka č. 22: Výměra kultur nacházející se v území	67
Tabulka č. 23: Vyhodnocení SES	69
Tabulka č. 24: Skladebné prvky ÚSES v území	71

7.3 Seznam grafů

Graf č. 1: Procentuální zastoupení kultur v území.....	68
--	----

8 PŘÍLOHY

Vlastní fotodokumentace

Seznam komunikací v KÚ Slavče

Komunikace III/14621

Komunikace 1546-2

Komunikace III/14622

Místní komunikace MK1

Místní komunikace MK2

Místní komunikace MK3

Místní komunikace MK4

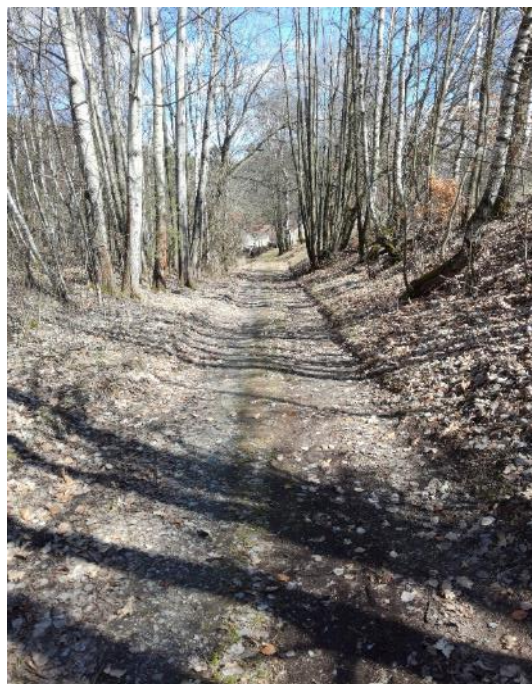
Místní komunika MK5

Polní cesta PC1

Polní cesta PC2

Polní cesta PC3

Polní cesta PC4

Polní cesta PC5

Polní cesta PC6

Polní cesta PC7

Polní cesta PC8

Polní cesta PC9

Polní cesta PC10

Polní cesta PC 11

Polní cesta PC12

Obrázek č. 25: Čerpadlo odvádějící vodu ze skruže

Obrázek č. 26: Zamokřená plocha s vlhkomilnou vegetací

Obrázek č. 27: Bývalý teletník

Obrázek č. 28: Kostel sv. Filipa a Jakuba

Obrázek č. 29: Nevyužívané zemědělské stavby

